

■ Хоробрі серця

Олександр Вітковський: «Дід дуже скupo розповідав про свою службу в армії Андерса».

Шість нагород волинянина, який воював під Монте-Кассіно

Дмитро Вітковський відзначений двома орденами та чотирма медалями, але радянська влада не визнавала його учасником Другої світової

Сергій НАУМУК

Про родинну історію Вітковських із Хорлупів Ківерцівського району можна написати цілу сагу.

— Мій дід Дмитро мав двох братів, Семена і Василя, та сестру. У жовтні 1939 року його судили, бо був помічником солтиса, дали 10 літ і відпра-

вили в Сибір. Сім'ю забрали у березні 1940-го: бабу з меншим сином Віктором — з дому, а мого батька Митрофана — просто зі шкільної парті, — розповідає Олександр Вітковський. — У клас зайшов енкаведист: «Где Вітковський? Собираїся!». Їх повезли на станцію в Олику, а звідти —

в Кустанайську область.

У квітні 1940 року судимість із Дмитра Вітковського зняли, але повідомити «забули». Тому чоловік і далі сидів у таборі і про зняття судимості не знав до самої смерті у 1986-му. Тільки його нащадки довідалися про це за часів Незалежності.

Закінчення на с. 10 »

■ Ніхто не забутий, ніщо не забуто!

«Олечко, прошу тебе: напиши пісьмо, може, ще буду живий, то получу...»

Найдорожча реліквія нашої родини — лист-трикутник із 1944-го

с. 11 »

■ Випробувано на собі

Ми в редакції палили... антисептик

Так перевіряли, чи не підсунули підробку, яка не вбиває мікробів

с. 20 »

Bітаємо!

12 травня святкує свій ювілей
**Віталій Олександрович
РАДЧУК.**

Вітаємо з ювілем у три чверті століття! Ка-
жуть, що 75 — це вік мудрості, пошани і слави. А ми ба-
жаемо, щоб для Вас він також був віком міцного здо-
ров'я, бадьорості, радості, благополуччя й душевного
родинного тепла!

Летять літа, мов бистрі води,
І не вернути їх назад,
А нам не віриться сьогодні,
Що Вам уже — 75!
Хай доля дарує Вам доброго віку,
Щоб втіхи і радості було без ліку,
Хай обминають невдачі і грози,
Хай тільки від сміху з'являються сльози!
Міцного здоров'я з роси і води,
Бадьорість і радість
хай будуть завжди!
Ми Вам посилаємо ці вдячні слова,
А Бог хай дарує Вам многії літа!

**З любов'ю
дочки та їхні сім'ї.**

■ Пряма мова

Василь ЛОМАЧЕНКО, боксер з України, у пропагандистському фільмі Російської православної церкви, в якому знявся з іншими спортсменами та з митрополитом УПЦ Московського патріархату Онуфрієм, заявив, що не бачить різниці між росіянами, українцями та білорусами:

По суті, ми є одним народом. Для мене з дитинства не було поняття Росія, Україна, Білорусь. У мене не було поняття, що це інші люди або інша країна, межа якась. Я весь час думав про те, що ми — єдиний народ. Ми всі — православні христиани, і ми живемо всі на одній землі, а сьогодні нам намагаються підмінити принципи і віру.

Доброго дня вам, люди!

«Маємо таку пісню, де три хвилини не просто забави, а нашої суті»

Легендарному Василю Зінкевичу 1 травня виповнилося 75!
Друзі переповідають, що до особистих дат співак ставиться «ніяк». Однак численні прихильники народного артиста у цей день активно ширili в інтернеті повідомлення про знаного іменинника і його пісні

Оксана КОВАЛЕНКО

Серед палких шанувальників, певна річ, і ми — волиняни. Бо ж саме у Волинській філармонії восени 1975 року з'явився новий соліст, уродженець Поділля, який до того був учасником ансамблю «Смерічка» і казав, що піде з професійної сцени через виснажливі гастролі. На щастя, Василь Зінкевич передумав і став виступати у вокально-інструментальному ансамблі «Світязь». А вже за рік цей гурт називали одним із найпопулярніших в Україні. Пісні у виконанні Зінкевича, який працював із самим Володимиром Івасюком, увійшли до золотого фонду української музики ХХ століття. Саме у нашому «Світязі» він от-

«Коли стоять яблуні в цвіту, хочеться дивитись на дітей»

Ранок прокинувся, і за якусь мить уже чути, як риплять вхідні двері й капці стукають по підлозі у веранді. Софійка вибігає на вулицю, і від її сонячної усмішки стає ще світліше й тепліше

Людмила ВЛАСЮК

Вона то зосереджується на своїх руках, то уважно придивляється до мурашки, яка буде майбутній дім. На її обличчі — загадка. Спостерігаю, як чотирирічна Софійка розмовляє з травичкою і маленькими маргаритками у саду, як пурхает серед дерев, що красуються, немов у шапках, у хмарках запашного цвіту. Ось вона нахмурилася, а ось уже радісно усміхається. Малеча відчуває світ навколо якось інакше. Видеться, навчає і нас, дорослих.

«Коли стоять яблуні в цвіту, тоді хочеться дивитись на дітей. ...Ніж-

Маленька мешканка Кримного Софійка слухає весну серцем.

ні пелюстки милують око, і білий яблуневий шум летить з піснями, з радощами, зі сміхом у далечину. Чи чули ви коли-будь яблуневий шум? Слухайте його...» — так відчував весну майже століття тому український письменник Борис Антоненко-Давидович.

■ Спробуйте — не пошкодуєте!

Вівсяна каша сама себе хвалить, а гречану люди нахвалюють

Набридла звичайна гречка? Приготуйте її в рукаві для запікання — страва вийде соковитою й ароматною

Інгредієнти: по 300 г гречки, 1 морква, 1 цибулина, 100 г масла, сіль, спеції, олія, зелень.

Приготування. Крупу переберіть і промийте. Гриби поріжте і підсмажте на олії. Цибулю та морку дрібно покрайте. Гречку, гриби, овочі, мас-

ло змішайте, посоліть, додайте спеції і викладіть у рукав для запікання. Влийте туди 3 склянки води, зав'яжіть і готуйте в духовці 40 хвилин при 180 градусах. Подаючи до столу, посыпте страву зеленню.

А в «Цікавій газеті на вихідні» за 7 травня — ціла сторінка гречаних наїдків. І щотижня у рубриці «Пальчики оближеш!» цікавинки про їжу, рецепти смачних страв. Не пропустіть: 14 травня — все про котлети!

Фото photoukraine.com.

«Хай щастить вам, люди добре!»

римав звання заслуженого, а потім і народного артиста України. Певно, не одна тисяча українців аплодувала йому за позицію, яку висловив в одному з інтерв'ю: «Ми є сила, хоча б тому, що маємо таку пісню, де три хвилини не просто забави, а нашої суті». З часом державна

влада визнала те, що давно відчули люди: Василю Зінкевичу присвоїли звання Героя України. Притім, ділиться колега Дмитро Гершензон, він залишається скромним, інтелігентним, стриманим та дуже уважним до людей. Щиро вітаємо шанованого й любимого ювіляра!

«Великоднє диво»

Найгарніші писанки у нашому краї малюють учні Володимир-Волинської дитячої художньої школи імені М. Рокицького та Устилузької школи мистецтв

Оксана КОВАЛЕНКО

Саме творчість 15 дітей із цих закладів журі конкурсу «Великоднє диво» визнalo наймайстернішою. У зв'язку з карантином захід проводили дистанційно: учасники (учні мистецьких шкіл, студенти факультету культури і мистецтв СНУ імені Лесі Українки, працівники клубних установ краю) надсилали фото своїх писанок журі. Експерти у Луцьку обрали найкращі з-поміж більш як 200 робіт.

У народі кажуть: «Доладна, як писанка».

8 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.37, захід — 20.53, тривалість дня — 15.16).

Місяць у Скорпіоні, Стрільці. 17 день Місяця.

Іменинники: Іда, Марк, Сільвестр.

9 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.35, захід — 20.54, тривалість дня — 15.19).

Місяць у Стрільці. 18 день Місяця.

Іменинники: Василь, Нестор, Степан.

10 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.35, захід — 20.55, тривалість дня — 15.20).

Місяць у Діві. 18–19 день Місяця.

Іменинники: Віталій, Кирило, Максим.

11 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.34, захід — 20.56, тривалість дня — 15.22).

Місяць у Діві, Терезах. 19 день Місяця.

Іменинники: Віталій, Кирило, Максим.

12 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.32, захід — 20.57, тривалість дня — 15.25).

Місяць у Терезах. 20 день Місяця.

Іменинники: Арсеній, Артем, Василь, Іван, Федот.

■ Погода

Вистукують мелодію дощі

Відпочити й прислухатися до навколишнього світу спонукає і місячний посівний календар садівника-городника, який саме сьогодні шпортається в землі не радить: «7 травня — повня. Несприятливий день, не можна нічого ні садити, ні обробляти»

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Аллі Адамської, **8–9 травня — мінливі хмарності, без істотних опадів.** Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 1 — плюс 6 градусів, на поверхні ґрунту місцями заморозки до -2. Удень 8 травня — 12–17 градусів тепла. 9 числа буде від 14 до 19 градусів вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 8 травня було 1966 року — плюс 29, найхолодніше — 1953-го — 3 градуси морозу.

10 травня — мінливі хмарності без істотних опадів. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі від 3 до 8 градусів тепла, вдень — 15–20 вище нуля. **11-го — мінливі хмарності, вночі та вдень місцями невеликий дощ.** Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Нічна температура повітря 5–10 градусів тепла, денна — від 13 до 18 градусів вище нуля.

У Рівному 7 травня — хмарно, не великий дощ. Температура повітря від плюс 5 вночі до 13 градусів тепла вдень.

8-го буде ясно. Повітря за добу прогріється від 5 до 13 градусів. **9–10-го погода хмарна з проясненнями.** Температура повітря 9 числа — 6–16 градусів вище нуля, а наступного дня буде від 8 «плюсивих» градусів уночі до 21 вдень. **11 травня** хмарна погода з проясненнями. Повітря прогріється до 15–24 градусів.

УКРАЇНСЬКІ ПРИКАЗКИ Й ПРИСЛІВ'Я У ЧАС КОРОНАВІРУСУ

Баба вдома — медицині легше. Не все то антисептик, що спиртом пахне. Старого коня на борозну не випускайте.

Не такий страшний звір, коли є туалетний папір. Сивина в бороду — вірус уребро.

Ведуча рубрики
Оксана КОВАЛЕНКО.

Тел. 72–39–32

■ З глибини душі

Бережімо наших мам!

День матері – особливе свято, адже це нагода вкотре подякувати нашим найріднішим за жертовність, любов, доброту. Це ще одна можливість завітати до наших мам, міцно обійняти їх і щиро потішитися їхнім безцінним душевним теплом

Ірина КОНСТАНКЕВИЧ,
народний депутат
України

...Моя робота в університеті, у благодійному фонді і як парламентаря подарувала мені знайомство з багатьма матерями. Вони різні за віком, професіями, соціальним статусом, особистим досвідом. Та є одна особливість, що робила їх дуже подібними, – це здатність на самозречення заради своїх дітей. Я ніколи не збуду, як у 2014 році, у перші місяці війни, мами бійців АТО щоденно звірялися нам про своїх синів на фронті. З деякими, чиї сини так і не повернулися з війни, ми досі зустрічаємося. Їхня віра наснажує і мене. Я теж вірю у диво, у те, що вони повернуться. У моїх поліських селах на зустрічах чула чимало зболених історій від мам, які втратили своїх дітей.

Про українську жінку-матір можна і тепер написати

Фото з особистого архіву Ірини Констанкевич

Невтомна жінка-трудівниця, мати, Вона твій перший і надійний друг.

«У цей день сердечно вітаю усіх матерів! Нехай любов дітей завжди зігриває ваші серця! Міцного вам здоров'я, позитиву, добробуту на многій літі!»

твір-потрясіння чи твір-піднесення. Не лише Шевченко, Тичина, Довженко, Хвильовий, Гончар, Драч, Павличко, Симоненко... творили у слові гімн українській жінці. ХХІ століття стало випробуванням для усіх, особливо для наших жінок-мам, які «випалили до чорноти» свою душу чеканням, переживанням і любов'ю.

Це наповнене серце ще більшим теплом до моєї нененьки. Їй майже 77 років, але вона член громадської

організації «Неспокійні серця»: співає в хорі, шиє маски, організовує вечори... Живе насищеним життям громадської діячки, дружини і головне — МАМИ.

У цей день сердечно вітаю усіх матерів! Нехай любов дітей завжди зігриває ваші серця! Міцного вам здоров'я, позитиву, добробуту на многій літі!

Бережімо наших мам, цінуємо кожен день їхнього життя. І дякуйте за подароване нам щастя буття!

Ій не шкодуй синівської любові,
Її мозолі й зморшки —
все шануй.
Вклонися йї, скажи
привітне слово
І руки працьовиті поцілуй.
Навчись її всім серцем
поважати
І берегти від злоби і наруг:
Невтомна жінка-
трудівниця, мати,
Вона твій перший
і надійний друг.
Ій по плечу, здається,
світ підняти,
Їй справи по плечу —
великі і малі,
Bo це ж вона, вона
народу мати,
A значить —
Мати правди на Землі.
Василь СИМОНЕНКО,
«Вклонися йї».

**Поки живі батьки —
ми завжди діти.
Бережіть найрідніших.**

Iз Днем матері!

Народний депутат України
Вячеслав РУБЛЬОВ.

■ Притча

Ангел на Землі

За день до свого народження дитина запитала у Бога:
— Кажуть, завтра мене посилають на Землю. Як же я буду там жити, адже ще така мала і беззахисна?

Бог відповів:
— Я подарую тобі ангела, який буде чекати тебе і піклуватися про тебе.

Дитина задумалася, потім сказала знову:

— Тут, на Небесах, я лише співаю і сміюся, цього достатньо мені для щастя.

Бог відповів:
— Твій ангел співатиме і усміхатиметься для тебе, ти відчуєш його любов і будеш щасливою.

— О! Але я зрозумію його, адже не знаю його мови? — запитала дитина, пильно дивлячись на Бога. — А що мені робити, якщо я захочу звернутися до тебе?

Foto freelancehunt.ua.

Твій ангел захистить тебе, навіть ризикуючи власним життям.

Бог м'яко торкнувся дитячої голівки і сказав:

— Твій ангел складе твої руки разом і навчит тебе молитися.

Потім дитина запитала:

— Я чула, що на Землі є зло. Хто захистить мене?

— Твій ангел захистить тебе, навіть ризикуючи власним життям.

— Мені буде сумно, тому що я не зможу більше бачити Тебе ...

— Твій ангел розповість тобі про мене все і покаже шлях, як повернутися до мене. Так що я завжди буду поруч з тобою.

У цей момент із Землі стали доноситися голоси, і дитина в поспіху запитала:

— Боже, скажи ж мені, як звати моого ангела?

— Його ім'я не має значення. Ти будеш називати його Мама. ■

Читанка для всіх
корисні поради

Із 650-грамової крихіткі виросла ось така красуня!

Історія ІНОМЕРА насті Аланії, яка дійловичною землею на супутник Нововолинському, зупиняючи у Волинському обласному дитячому драматичному театрі. Фото з урочища

Михайло ПОПЛАВСЬКИЙ: «Все, крім некролога – це піар!»

Вже у продажу!!!

Читайте у травневому випуску іншого нашого видання

«Читанка для всіх»

Співаючий ректор
Михайло Поплавський:
«Все, крім некролога, –
це піар!»

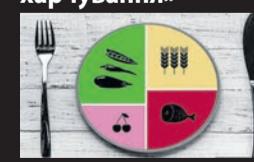
Із 650-грамової крихіткі у Нововолинську виросла ось така красуня!

Як локачинські сирі пойхали у Маріуполь

Що входить у «Тарілку здорового харчування»

Волинянка пошту сортує і... букети майструє!

А ще краще – передплатіть – і, незважаючи ні на які коронавіруси, друзі-поштарі доставлять наше видання вам додому!
Передплатний індекс: 60780.

Погляд

Сергій НАУМУК,
заступник
головного редактора
«Газети Волинь»

«ДИКИЙ» ПРИЗ

Цій історії цьогоріч виповнюються десять літ. Саме час розповісти

О тож, тодішній головний редактор, нині вже покійний Степан Сачук запитав у колективу, які є ідеї щодо призів для наших передплатників. Я візьми та й бовкни, що на Турийщині у фермерському господарстві «Аміла» вирощують диких кабанів. Тож незвичайне порося могло б стати оригінальним подарунком. Спочатку я порадів, що моя пропозиція пройшла, але ще не знат, які матиму клопоти. Час збіг непомітно: передплатна кампанія, листи читачів, розіграш призів. І ось – треба везти обіцянє. Ну, хто пропонував, тому її робити.

У домовлений день ми з водієм Олександром Куденчуком були в Радовичах, у центральній садибі «Аміла». Нас відправили в інше село, де розташувався вольєр, в якому вільно жили олені, косулі, лані і, звісно, дзіки.

Припалися ми туди. А доглядач розводить руками: щойно погодував підопічних, вони тепер нескорі з'являються. Мовляв, чого ж раніше не приїхали? Але відступати нікуди. Бере він кукурудзу, відро, починає ним брязкати і кликати кабанів. Через якийсь час появився невеликий табун. «То якісь згоднілі, що живуть у дальньому кутку», – міркує чоловік. А нам що: чи з дальнього, чи з біжнього, аби зловити.

План був такий. Коли поросята пролізуть по корм у загорожу (вона була хитро зроблена таким чином, що всередині протиснутися між штангетами міг тільки молодняк), ми з чотирьох боків оточимо її. П'ятий учасник «забави» миттєвоне хвіртку і зловить порося! Звісно, кабанчика, а не свинку, бо так вимагало керівництво. І невеликого. Бо клітка у нас не гумова. Так і зробили.

Прошу вас, не обмануйтеся із зовнішнього вигляду тварин. Ніякі вони не неповороткі. Щойно ми наблизилися до загорожі, як кабанці порскнули поміж нами. Після кількох таких спроб поросята зрозуміли, що тут щось нечisto, і дременули. А до нас дійшло, що план класний, але нереальний. По-перше, годі одному впільнувати триметровий бік загорожі. По-друге, вхопити паця руками – не значить зловити.

Появилась геніальна ідея: залізти на піддашшя і нападати згори. Але вона не була реалізована через більш приземлений задум, бо серед дощок хтось помітив міцну сітку. Нею обтягнули дві з чотирьох секцій загорожі. Якраз підтягнулися нові кабанчики, які теж хотіли снідати. Ми уточнили план: заходимо по двоє з двох боків. П'ятий миттєвоне хвіртку і зловить порося! Мале чи велике, свинку чи кабанчика – що Бог пошле.

Паці знову були швидшими, але не врахували наших технічних можливостей. Тож, коли вони кинулися врости, одне втрапило в сітку. Ми організовано навалилися на нього і пов'язали. Звісно, це був веприк. На щастя, й невеликий. Правда, клітку довелося поставити вертикально, щоб він вліз.

Ми щиро подякували учасникам не забутніх ловів і поїхали. І знаєте, що нас найбільше турбувало в дорозі? Ні, не жахливий сморід, який був повсюди. Ми переживали, чи кабанчик живий-здоровий, бо пережив таке потрясіння. І поки він тихо порожкував, я дзвонив щасливому передплатникові і все просив укріплити хлів. Бо якщо, не дай Боже, «приз» вирветися, то просто поповнить дику фауну. ■

■ Політика

«Європейська Солідарність» – найактивніша опозиційна фракція Верховної Ради, яку називають «парламентським спецназом».

Завдяки «Європейській Солідарності» лікарів застрахують, а українців масово тестуватимуть

Уперше в цьому скликанні опозиція добилася позачергового засідання Верховної Ради. Над цим фракція «Європейська Солідарність» працювала не один день. Навіщо? Щоб домогтися ухвалення вкрай важливих законів про страхування медиків і про запровадження масового тестування на коронавірус

Дарія Клич

С пікера Дмитро Разумковом оголосив позачергове засідання Верховної Ради на 14 годину 7 травня 2020 року. Щоб це стало можливим, фракція Петра Порошенка зібрала необхідні 150 підписів народних депутатів. Петро Олексійович подякував усім, хто підтримав цю ініціативу: «Я дякую «Батьківщині» за те, що їхня фракція в повному складі підписала листи. І я вдячний «Голосу» за те, що його депутати в повному складі підтримали ідею скликання позачергової сесії. Я дякую всім фракціям та групам: «Довірі», «За майбутнє», «ОПЗЖ», «Європейська Солідарність». І я дякую трьом народним депутатам «Слуги народу», які також всупереч волі фракції поставили підписи», — сказав Порошенко.

До речі, свою незацікавленість у прийнятті цих законів продемонструвала не тільки фракція «Слуга народу», а й керівництво парламенту, адже «Європейська Солідарність» лише через тиждень випрошувањ добилася видачі підписних листів, щоб розпочати збір підписів депутатів.

Що ж це за законопроєкти і чому вони такі важливі?

Законопроєкт № 3380.

Згідно з цим документом має бути запроваджене масове тестування українців на коронавірус. Представляючи цей документ, розроблений «Європейською Солідарністю», Порошенко сказав: «Україна займає останнє місце в Європі за кількістю протестованих на сто тисяч населення. Це категорично неприйнятно. Нам більше місяця тому казали, що в країні привезено 2 мільйони тестів, а тестовано трохи більше 100 тисяч осіб. Це або злочинна бездіяльність,

або обдурування людей. Я наголосую ще раз: якщо у вас немає лабораторії, зверніться, ми привеземо... Без тестування карантинні заходи неефективні», — зазначив п'ятий Президент.

Нам більше місяця тому казали, що в країні привезено 2 мільйони тестів, а тестовано трохи більше 100 тисяч людей. Це або злочинна бездіяльність, або обдурування людей. Я наголосую ще раз: якщо у вас немає лабораторії, зверніться, ми привеземо... Без тестування карантинні заходи неефективні.

Законопроєкт № 3376. Він передбачає страхування медиків, які борються із коронавірусом. «Лікарі мають страхуватися — так, як і солдати на фронти. І у випадку, якщо медпрацівник захворів, виконуючи свої обов'язки, то страхована сума становить не менше 200 тисяч гривень. Якщо будуть смертельні випадки серед лікарів, родина має отримати не менше 1,5 мільйона гривень», — пояснив Петро Порошенко вимоги цього законопроекту, теж розробленого його фракцією.

Крім цього, п'ятий Прези-

дент заявляє про необхідність прийняття в парламенті рішення підвищити зарплату медикам, які працюють із коронавірусними хворими, на 300%, адже попри обіцянку влади питання до цього часу так і не вирішено. «Скажіть — лікарі отримують 300%? Я вам скажу, не отримують», — наголосив Порошенко.

ТИМ ЧАСОМ

Видання Цензор.НЕТ оприлюднило скріні інформаційного каналу фракції «Слуга народу». З них видно, що її голова Давид Арахамія не задоволений тим, що «вперше в нашій історії Петя (Порошенко. — Ред.) без нас зміг зібрати позачергову сесію із законом про коронавірус». Він також вичитав своїх одно- партійців: «Сподіваюсь, наші колеги, які підписали цю хіню (вимогу зібрати позачергову сесію. — Ред.), будуть наступного разу обачнішими і від Петя не підписуватимуть нічого».

Арахамія також поінформував про те, що зареєстрував свій законопроект, аби не приймати документ від «Європейської Солідарності». «Треба всім бути, щоб не допустити прийняття їхнього закону, приймемо наш і заберемо собі політичні дивіденди», — нібито написав він.

Оприлюднене листування прокоментувала народний депутат від «Європейської Солідарності» Ірина Геращенко: «П'ятого Президента ці люди з манерами криворізьких петеушників називають своїми «Петя». Вже рік імітують бурхливу діяльність, розвалюючи парламент, країну, не спроможні на мудрість, партнерство, демократію, мужність, вчинок, справжність, коректність, ширість. Тільки піар, тільки скандал. Слуги, вам самим від себе не буває огидно? Зелені ж ви чоловічки, «хакнули» країну», — написала вона. ■

■ Економіка

Звідки наповниться бюджет, якщо підприємства не працюють?

У Нововолинську за час карантину припинили виробничу діяльність дванадцять суб'єктів господарювання

Алла ЛІСОВА

Нагадаємо, що шахтарське місто йде попереду інших в області за багатьма економічними показниками. Найсуттєвіші з них — це обсяг випуску та реалізації продукції на одного мешканця, сума іноземних інвестицій, вкладених у тутешні потужності, середня заробітна плата тощо.

Однак зараз Нововолинськ, як і інші промислові населені пункти, потерпає від послаблення, а то й припинення виробничої діяльності суб'єктів господарювання. Значна частина малого і середнього бізнесу, які, звісно, перебувають у кризовому стані, — на єдиному початку. Тому й «погоди» для міського бюджету вони не роблять. А щодо великих підприємств, то ситуація складніша.

На час карантину, як повідомив заступник нововолинського міського голови Олександр Громик, дванадцять із них зупинили свою діяльність, серед них дві шахти. В число таких увійшли також два ливарні заводи, ТзОВ «Імперія жирів», «Гарант», АТП, яке здійснює пасажирські перевезення, ПП «Пребена», та інші. Обмежений робочий тиждень на швейній фабриці, у видавничій групі «Формат», друкарні.

Неважко здогадатися, як це може позначитися на повненні міської казни. Якщо за перший квартал бюджет Нововолинська був виконаний майже на 110 відсотків, то на наступні місяці прогнози значно гірші. Ускладнюється ситуація

Фото 7dniv.info.

На жаль, таких повідомлень буде все більше і більше...

й тим, що чимало асигнувань з окремих раніше спланованих інфраструктурних програм додатково було спрямовано на боротьбу з COVID-19. Чимало «нових» видатків перекинули на місцеві бюджети. Рятують освітнянські, медичні та соціальні заклади, а також такі промислові гіганти, як «БРВ-Україна», «Кроноспан», «Хан-Електробау

двадцяти великих підприємств. Серед них є такі, які, до їх честі, не припинили виплачувати людям заробітну плату або скерували своїх працівників у чергові відпустки.

Щодо «дрібніших» господарників, то їм, за словами економічних експертів, буде несолодко. Передбачають, що третина малого бізнесу збан-

Ускладнюється ситуація й тим, що чимало асигнувань з окремих раніше спланованих інфраструктурних програм додатково було спрямовано на боротьбу з COVID-19.

Україна», «Птахокомплекс «Губин», які є найбільшими платниками податків.

В. о. начальника управління економічного розвитку та торгівлі Волинської облдержадміністрації Андрій Ткачук зауважив, що в цілому по області вимушено закрилися близько

крутує. Це стосується передусім туристичного, готельного та закладів харчування. Тому вихід із кризи буде важким. Волинь теж, очевидно, не стане тут винятком. Надіємося, що допоможуть його пом'якшити виважені рішення, наша згортованість і витримка. ■

На Волині розпочали виплачувати проіндексовані пенсії

Розмір виплат збільшився у 183 тисяч осіб

Євгенія СОМОВА

Індексації чекали ще у березні. Однак уряд переніс її на травень. Проводиться вона згідно із Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Суми перераховуються із застосуванням коефіцієнта зростання середньої зарплати в країні, з якої сплачені страхові внески, що враховуються для їх обчислення. Цьогоріч він становить 1,11. Відповідно до рішення уряду, розмір підвищення у результаті перерахунку не може бути меншим 100 гривень. Крім того, виплати в осіб, які одержують їх за Законом «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» і набули необхідного страхового стажу (35 років чоловікам

і 30 — жінкам), не повинні бути нижчими за 2100 гривень.

Уже розглянуто справи понад 228 тисяч волинян. У 183,9 тисячі осіб виплати збільшилися. Середній розмір підвищення — 152,56 гривні. На індексацію можуть розрахо-

вувати ті особи, які отримують пенсії за віком, інвалідністю, через втрату годувальника, за вислугу років (медпрацівники, вчителі, стаж яких становить не менше 30 років роботи за професією).

Однак є й такі, кому трав-

неве підвищення не «світить». На нього не можуть розраховувати держслужбовці, пенсіонери, які працюють, одержувачі максимальних і спеціальних пенсій (судді, прокурори), а також соціальних (ті, кому призначені мінімальні виплати через нестачу страхового стажу). Не варто розраховувати на збільшення виплат і тим, кому їх уперше призначено у 2019–2020 роках.

Зауважимо, що перерахунок відбувається автоматично. Виплата проіндексованих пенсій проводиться з 4 травня у ті ж дні, що і в минулому місяці, через банки або АТ «Укрпошта». На їх фінансування, повідомили нам у Головному управлінні Пенсійного фонду України в області, спрямовано 763,7 мільйона гривень. ■

Зауважимо, що перерахунок відбувається автоматично.

Новини краю

ГРНИКИ І ДАЛІ ПРОТЕСТУЮТЬ

Нововолинські шахти перебувають у глибокій економічній кризі, яка ускладнилася карантином і зупинкою видобутку вугілля

Алла ЛІСОВА

За останні пів року на «Бужанській» та шахті № 9 посаду директора займала то одна, то інша людина. Зміна керівників відбувається вже не один рік, але результату це не дає.

У Нововолинську активісти з обох діючих підземок вчоргове заявили про себе незвичною акцією протесту: колона з тридцять автомобілів їхала від копальні № 9 до будівлі ДП «Волиньвугілля» та сигналила. Таким чином грники висловили незгоду із імовірним призначенням нового директора шахти № 9. Вони вимагали повернути Павла Танчева, який перебував на лікарняному. Як стало відомо, його перевели на посаду заступника генерального директора. Такі перестановки в ДП «Волиньвугілля» пояснюють бажанням «зробити кроки до поліпшення роботи підприємства».

Схожі кадрові рішення спостерігалися й на «Бужанській». Залишається незмінним лише одне: негативні тенденції на копальннях лише посилюються, а видобуток вугілля і його реалізація (зразом відсутні зовсім) падає.

А тим часом на шахті № 9 «Нововолинська» розпочали службову перевірку. Там нібито виявили порушення пропускного режиму: на територію копальні заїхав і завантажився автомобіль, а запис про це в обліковій книзі — відсутній.

Під час розмови з одним профспілковим лідером почула, що за минулій рік стосовно усіх керівників вугільних підприємств відкриті кримінальні провадження. ■

ШАХРАЙКИ У МАСКАХ ОБІКРАЛИ ПЕНСІОНЕРКУ

Цей випадок дніми стався у Рівному на вулиці Гагаріна

Олена ВОЛІННЕЦЬ

87-літня жителька обласного центру, повідомляє пресслужба патрульної поліції Рівного, впустила двох жінок до оселі, оскільки ті називалися медпрацівницями, до того ж мали відповідний вигляд: на них були білі халати і медичні маски. Вони повідомили, що проводять профілактичні заходи через пандемію коронавірусу — міряють температуру і навіть роблять масаж, що й запропонували пенсіонерці. Жінка погодилася, а коли після цієї процедури псевдомедики пішли з квартири, вона виявила, що з оселі пропало 13 тисяч гривень. Документів чи особливих прикмет потерпіла, на жаль, не запам'ятала.

На місце за викликом прибули слідчі. Патрульні на-голосують: важливо, щоб якомога більше людей знало про такий новий вид шахрайства та застерегли від нього рідних і близьких. ■

ЗАСУДЖЕНИ ЗА ГРАТАМИ МАЛИ, ЩО ЇХНЯ ДУША БАЖАЛА...

Позавчора слідчі детективи Головного управління Нацполіції в області спільно із оперативниками Управління стратегічних розслідувань за процесуального керівництва прокуратури Волині провели спецоперацію щодо припинення злочинної діяльності групи осіб, які налагодили канал постачання наркотиків та психотропних речовин до вправної установи області

Анна ПАВЛОВСЬКА

В операції взяли участь бійці спецпідрозділу КОРД, роти особливого призначення та співробітники ТОРу управління патрульної поліції. У результаті проведення ряду санкціонованих обшуку правоохоронці виявили та вилучили гроші, здобуті злочинним шляхом, зброю, електронні ваги, мобільні телефони, сім-картки різних мобільних операторів та інші речові докази по справі.

Одному із ділків слідчі повідомили про підозру у вчиненні правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 307 Кримінального кодексу України. Його затримали. Вирішуватися питання про оголошення підозри іншим учасникам правопорушення та обрання їм міри запобіжного заходу. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Уроки історії

Політична імпотенція: «Слуга народу» підігрує путінській версії про Другу світову війну

Монобільшість ганебно відмовилася підтримати пропозицію «Європейської Солідарності» щодо ухвалення заяви парламенту до 75-ї річниці Перемоги над фашизмом

Дарія Клич

Відтак правляча партія продемонструвала свою неспроможність відстоювати історичну правду і роль України в перемозі над фашизмом на додому викривленій російською пропагандою версії тих подій. Про це заявила співголова фракції «Європейська Солідарність» Ірина Геращенко. «Я висловила таку позицію: наша фракція зібрала 150 підписів для проведення позачергової сесії з питань страхування і тестування медиків. Ми не заперечуватимемо, якщо в порядок денний буде внесена і заява до 75-ї річниці Перемоги над фашизмом, — розповіла народний депутат. — Монобільшість не підтримала цієї ідеї. Заява про роль України у боротьбі з тоталітарними режимами вийде не до 8 травня, Дня примирення, тому її актуальність втрачається. Україна мовчить у гібридній історичній війні символів, змістів, позицій. Це все відповідальність монобільшості. Це все імпо-

Путін «забув», як Червона армія разом із Вермахтом проводила парад у Бресті після поділу Польщі у вересні 1939 року (на фото). Але ж ми мусимо пам'ятати і нагадувати, шановні «слуги народу»!

— Взагалі це жах, коли влада два місяці не могла прийняти заяву до роковин анексії Криму, не спроможна в День пам'яті і примирення зібрати парламент і подякувати ветеранам Другої світової, воїнам УПА, всім українцям, які пережили війну за їхній внесок в боротьбу з тоталітарними режимами, — наголошує нардеп Ірина Геращенко.

тентна позиція монобільшості, керівництва профільного комітету і членів монобільшості — «слуг», — підкреслила співголова фракції.

«Взагалі це жах, коли влада два місяці не могла прийняти заяву до роковин анексії Криму, не спроможна в День пам'яті і примирення 8 травня, так і День Перемоги над нацизмом 9 травня.

32% впевнені, що в Україні слід святкувати тільки День Перемоги над нацизмом 9 травня. Свою чергою вважають за потрібне відзначати лише День пам'яті і примирення 8 травня 14,3% українців. ■

Фото: РБК Україна.

ДО РЕЧІ

Переважна більшість українців переконані, що СРСР разом із нацистською Німеччиною був відповідальний за початок Другої світової війни. З таким твердженням погодилися 56% громадян, опитаних Фондом демократичних ініціатив імені Ілька Кучеріва. Крім цього, 39,1% наших співвітчизників вважають, що в країні повинні відзначати як День пам'яті й примирення 8 травня, так і День Перемоги над нацизмом 9 травня.

32% впевнені, що в Україні слід святкувати тільки День Перемоги над нацизмом 9 травня. Свою чергою вважають за потрібне відзначати лише День пам'яті і примирення 8 травня 14,3% українців. ■

■ Про це говорять

СБУ помилилася чи Рівненська ОДА посприяла сепаратистам?

Служба безпеки України повідомила, що провела обшук у підпільному цеху з виготовлення алкоголю на Рівненщині. Проте прийшли на підприємство зовсім не через фальсифіковану горілку. За версією СБУ, фірма, яка незаконно виготовляє алкоголь, начебто причетна до фінансування сепаратизму. Нам вдалося з'ясувати, про яке підприємство йдеться, а заодно встановити, як йому сприяла свого часу Рівненська ОДА

Левко ЗАБРІДНИЙ

Після обшуків СБУ повідомила, що «блокувала фінансування тероризму через масштабне виготовлення та реалізацію алкогольної продукції».

«Правоохоронці встановили, що група зловмисників організувала підпільне виробництво алкоголя у Київській та Рівненській областях, — йдеться на сайті Служби безпеки. — Виготовлену продукцію реалізовували по всій Україні, у тому числі на тимчасово окупованих територіях. Отриманий прибуток зловмисники спрямовували на фінансування терористичних організацій «Л/ДНР». Виробництво відбувалось підпільно у промислових масштабах без наявності відповідних ліцензій та сплати податків до державного бюджету. Задокументовано, що частина співзасновників і фактичні бенефіціарі перебувають у міжнародному розшуку, в тому числі

за злочини, вчинені у період Революції гідності. Вони переховуються від українського правосуддя на тимчасово окупованих територіях Донбасу та у РФ. Наразі проводяться обшуки за місцем розташування підпільних підприємств. Уже виявлено понад 100 тонн спиртової продукції».

Досудове розслідування кримінального провадження розпочали за ч. 3 ст. 258-5 Кримінального кодексу (фінансування тероризму). СБУ не вказала ні назви підприємства, ні співзасновників, яких звинувачує у причетності до тероризму.

Як стало відомо, обшуки проводили на вулиці Заводській у Шпанові Рівненського району — на території колишнього експериментального заводу харчових екстрактів, більш відомого у народі як шпанівський спиртзавод. Його основні виробничі приміщення було продано у 2015 році за втричі меншою ціною, аніж вони коштували. 8,7 млн грн

На «Рівне-етилі» заявили, що готують скаргу на діяльність СБУ в ДБР.

Фото: пресслужба СБУ.

Обшуки проводили на вулиці Заводській у Шпанові Рівненського району — на території колишнього експериментального заводу харчових екстрактів, більш відомого у народі як шпанівський спиртзавод.

заплатила кіпрська компанія «Тедвін Лімітед», яку пов'язують із бізнесменами Андрієм Акіменком та Олексієм Чеботарьовим. Саме останнього звинувачували у замовленні тітушок під час Революції гідності. Із 2014 року Чеботарьов був оголошений у розшук, і правоохоронці вже раніше

проводили обшуки у Шпанові, намагаючись довести, що Чеботарьов незаконно отримає гроші з України. Були спроби прокуратури оскаржити і продаж заводу, проте рівненські господарські суди у позові відмовили.

До слова, торік кіпрська компанія звернулася з про-

ханням до Рівненської ОДА — з бажанням отримати землю в оренду під викупленім майном. Тоді перший заступник голови ОДА Віталій Ундрі підписав розпорядження і надав їй дозвіл розробити проект землеустрою щодо відведення земельних ділянок загальною орієнтовною площею 11 га в оренду на 10 років. Розпорядження про саму оренду на сайті ОДА немає.

Щоправда, ні «Тедвін Лімітед», ні його українська «дочка» «Тедвін Україна» у Шпанові офіційно не працюють. Приміщення взяло в оренду «Рівне-етил», яке заявляло, що працюватиме у галузі виробництва біологічного палива біоетанолу. «Рівне-етил» належить колишньому директору шпанівського спиртзаводу Сергію Григоренку та рівнянину Олегу Власюку. Керує товариством ще один ексдиректор державного підприємства — Ігор Шумілов.

Пан Шумілов по телефону підтвердив, що саме на території «Рівне-етилу» проводили обшуки:

— Так, обшуки проводили на базі «Рівне-етилу», але оприлюднена СБУ інформація неправдива і не підтверджена нічим. Ми готові скаргу у ДБР і будемо робити офіційну заяву за два дні. У мене горілки ніколи не було і бути не може. У нас хімічне підприємство, яке не має ніякого стосунку до алкоголя. Воно виробляє омивачі та розчинники. Оскільки СБУ вилучила всі документи, завод працювати не може. ■

■ Уроки пандемії

У Волинській психлікарні вчора виявили 14 інфікованих

Усі втомилися жити у страху, люди хочуть працювати, діти просяться гуляти. Але коронавірусна інфекція не дає змоги жити спокійно: на ранок 6 травня в Україні було виявлено 487 нових випадків зараження, з них на Волині — 16, окрім цього — 14 в Олиці, які у вчорашній статистиці не враховані

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

COVID-19 ЗАБРАВ ЖИТТЯ ЩЕ ДВОХ ВОЛИНЯН

У Луцьку внесли зміни до переліку об'єктів загально-го користування, що можуть працювати в період карантину. Раніше в місті дали такий дозвіл майстерням з ремонту одягу, взуття, фототельє, стоматологічним для надання невідкладної допомоги, МАФам. Тепер в обласному центрі мають відкрити 5 ринків, магазини, що торгують пестицидами, агрохімікатами, кормами, деталями для транспортних засобів та сільськогосподарської техніки, засобами зв'язку та телекомунікацій. Працюватимуть салони оптики, а також майстерні з ремонту велосипедів, офісної та комп'ютерної техніки, хімчистки, пункти виготовлення ключів і навіть зоопарк.

Але про небезпеку забувати ще рано. Згідно з офіційними даними, на вчорашній день в Україні було зафіковано 13184 випадки COVID-19, 327 хворих померло, 2097 пацієнтів одужало. За повідомленням головного державного санітарного лікаря Волині, станом на 6 травня в області виявлено 359 випадків COVID-19, які підтверджено лабораторно методом ПЛР. Одужало 96 осіб.

Додалося за добу 5 нових інфікованих на Ковельщині, 4 — у Луцьку, 3 — у Ківерцівському районі, 2 — у Нововолинську, по 1 — в Іваничівському та Старовижівському районах.

Померло 2 хворих. Зокрема, 66-річний житель Нововолинська, який першим у місті шахтарів заразився COVID-19, майже місяць лікувався, перебував в обласній клінічній лікарні на апараті штучної вентиляції легень. Жертвою коронавірусної недуги стала також жителька Ківерців 1953 року народження. Як повідомила під час брифінгу заступниця голови Волинської ОДА Тетяна Щербак, пацієнти страждали від серйозних супутніх захворювань. Загалом на Волині 9 випадків COVID-19 завершилися летально, на Рівненщині

Такою була «коронавірусна карта України» на ранок 6 травня.

— 18. Більш як удвічі вища у сусідів і кількість зафікованих випадків захворювання на коронавірус. На вчорашній день їх було 795. Окрім того, «під підозрою» знаходилося 457 жителів, це — рекордна кількість з початку спостереження. На сайті Рівненської ОДА інформують, що для збільшення лабораторних потужностей задіяно спеціалістів чотирьох установ області: лабораторного центру, Центру громадського здоров'я, діагностичного та перинатального центрів.

У Волинській області за попередню добу надійшло 56 повідомлень про підозру на COVID-19, методом ПЛР всього обстежено 2679 осіб, в тому числі 140 — за останню добу. Найбільше інфікованих із часу спостереження

ні у боротьбі з коронавірусом, отримають обіцяні їм доплати, і які кошти на це виділено. За словами Тетяни Щербак, 62 працівники лікувальних закладів області, які надавали допомогу хворим із COVID-19 у березні, надбавки отримали, іншим їх нарахують, адже субвенція вже надійшла. Конкретної інформації про те, які кошти передбачені на ці виплати, озвучено не було.

А людям, що знаходяться на першій лінії, важливо знати, якою ж насправді буде винагорода за небезпечну працю. Копійчані надбавки за березень не співмірні з навантаженнями і ризиком, кажуть вони. Відомо, що на Волині COVID-19 виявлено більш як у 100 медиків, із них — у 10 працівників Волинського обласного центру екс-

Копійчані надбавки за березень не співмірні з навантаженнями і ризиком, кажуть медики.

виявлено у Луцьку — 110, у Нововолинську — 50, на Старовижівщині — 45, Ковельщині — 39. У Ківерцівському районі у 25 співробітників відділу поліції діагностували коронавірус, троє з них перебувають на стаціонарному лікуванні, решта — на самоізоляції. А всього на Ківерцівщині зареєстровано 32 випадки зараження.

Учора стало відомо про спалахи COVID-19 у КП «Волинська обласна психіатрична лікарня», де коронавірусну хворобу виявили у дев'яти медиків і п'яти пацієнтів. Головний державний санітарний лікар Волині Наталя Янко розповіла, що в лікувальному закладі проводиться комплекс протиепідемічних заходів, аби зупинити поширення недуги. Нагадаємо, нещодавно там померла хвора з COVID-19.

МІНІСТР КАЖЕ, що МЕДІКІВ ОБДІЛЯЮТЬ ЧИНОВНИКИ НА МІСЦЯХ

Під час брифінгу журналісти поцікалися у заступниці голови Волинської ОДА, коли ж медичні працівники, задія-

теної допомоги та медицини катастроф, які віїжджають на виклики до хворих з коронавірусом.

— Українські медики отримали чіткий сигнал: всі, хто працював із хворими на COVID-19, мають отримати 300% доплат до зарплати. Однак у деяких регіонах почали видавати кошти за погодинну роботу з COVID-19 або шукати зайві комі чи крапки в документах. Виплати повинні здійснити у повному обсязі — це 300% — і не треба маніпуляцій! — обурювався під час учорашнього брифінгу очільник МОЗ Максим Степанов.

Днем раніше він також заявив, що налаштований виконати доручення Президента України Володимира Зеленського та провести суттєві зміни в медичній реформі України. МОЗ збиралася покрити дефіцит фінансування усіх медичних закладів, щоб не допустити закриття лікарень та звільнення медичних працівників. Крім того, передбачається з 1 липня збільшення зарплати всіх медиків. ■

Новини краю

На могилі захисника Вітчизни майорітиме прapor.

Фото Галина ЦЕПУХ

ТЕПЕР ЗДАЛЕКУ ВИДНО МІСЦЕ, ДЕ СПОЧИВАЄ ГЕРОЙ

Завдяки небайдужим на могилі Сергія Цепуха в селі Видерта Камінь-Каширського району встановили флагшток

Ірина ПАСІЧНИК

Старший сержант Збройних сил України був фельдшером медичного пункту 3-го механізованого батальйону у складі 28-ї бригади. 9 серпня 2018-го під час чергування на спостережному пункті на околиці міста Мар'їнки куля снайпера влучила йому в обличчя. Поранення було не сумісне із життям. У квітні цього року йому вилопнилося б 28.

Днями на могилі загиблого встановили флагшток. Як розповіла мама героя Галина Цепух, допоміг у цьому керівник Камінь-Каширської філії ПрАТ «Волиньобленерго».

«Щиро дякую від усієї душі Андрію Герасимчуку, начальнику Камінь-Каширської філії ПрАТ «Волиньобленерго», за те, що він перейнявся моїм болем та бажанням і поставив флагшток на могилі мого синочка Сергія Цепуха. Тепер буде здалеку видно, що тут похованій герой», — зазначила Галина Цепух на сторінці у фейсбуці.

У свою чергу Андрій Герасимчук відповів, що зроблено це «з найширішою любов'ю і безмежною шаною руками наших хлопців і від усіх працівників філії». ■

НА ЩАСТЯ, ЮНІ «ПІРОТЕХНИКИ» НЕ ПОСТРАЖДАЛИ

Тижнів два тому 11-літній мешканець села Малин Млинівського району на Рівненщині знайшов металевий підозрілий предмет та разом зі старшим на два роки братом вкинув його у колодязь господарства, яке стояло пусткою

Богдана КАТЕРИНЧУК

Другого травня хлопці згадали про знахідку, і в ту ж криницю жбурнули скляну півлітрову банку із бензином, а на нею полетів і підпалений ними папір, в результаті чого стався вибух. На щастя, ніхто не постраждав. Працівники вибухотехнічного підрозділу поліції області, повідомляє відділ комунікації відомства, дістали та вилучили боєприпас. Артилерійський бронебійний снаряд калібр 75 міліметрів не мав жодних засобів підриву та вибухотехнічних речовин, а в криниці спалахнула газоповітряна суміш парів бензину і кисню.

За цим фактом поліцейські розпочали досудове розслідування за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України. У рамках провадження встановлюються всі обставини події, зокрема й коло осіб, які могли б володіти інформацією щодо знайденого снаряду. Правоохоронці вкотре закликають громадян дотримуватися правил поведіння із підозрілими предметами, а батькам нагадують про необхідність проведення з дітьми роз'яснювальної роботи. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Із перших уст

«Багато втратили всі, хто не об'єднався ще в 2015-му»

Так вважає голова Сошичненської ОТГ Камінь-Каширського району Світлана Сидорук, з якою розмовляла наш кореспондент. За словами Світлани Макарівни, за п'ять років мали б додаткові ресурси й реалізували б не один цікавий проект

Катерина ЗУБЧУК

«МЕНІ ДУЖЕ ПОТРІБНА МОЯ ГРОМАДА, А Я, СПОДІВАЮСЬ, — ЙЙ»

— Пані Світлано, ви по- над десять літ були головою Карасинської сільради. Вже мали досвід і багато що тут зробили. А ще в останні роки вас у регіоні знали як помічника народного депутата Ірини Констанкевич. Веду до того, що мали авторитет, і можна було б спокійно далі працювати. Але ж ні — з'явилася мрія стати керівником ОТГ. Як ви зараз бачите проїдений шлях до здійснення задуманого?

— У місцеве самоврядування я прийшла в 1998 році — стала депутатом Карасинської сільської ради. Скажу, що з дитинства, юності була громадською активісткою. Коли з дипломом Луцького педагогічного інституту імені Лесі Українки прийшла на роботу в школу, то мені більше подобалося бути не вчителем історії, а класним керівником. Для мене важливо було допомогти кожній дитині розкрити себе, пізнати світ, навчитися його любити і творити в ньому. Бажання змінити світ навколо себе, об'єднувати в цьому людей підштовхнуло мене перший раз у 2002 році балотуватися на посаду сільського голови. Люди підтримали. Це було нелегко, але мені подобалося, бо ти працюєш і змінюєш громаду на краще. Тепер я можу впевнено сказати, що за три каденції в Карасинській сільраді зроблено багато. І це можуть засвідчити люди, яким і тепер служать капітально відремонтовані чи заново відкриті соціальні об'єкти, зокрема, дошкільні навчальні і культурно-освітні заклади, впорядковані дороги та освітлені вулиці...

Робота помічника-консультанта народного депутата України Ірини Констанкевич — величезний досвід, отримання нових знань, спілкування з людьми, які дали безцінний дар — свої знання, напрацювання саме в місцевому самоврядуванні. Завжди буду дякувати за це чудовій людині, справжньому народному обранцю (кажу це не як помічник, а як сіль-

Світлана Сидорук у самоврядування прийшла понад 20 років тому.

ський голова колишній і теперішній), який жив і живе щоденно життям своїх виборців, всій команді. Коли ЦВК оголосила вибори в Сошичненську ОТГ, захотілося повернутися в громаду, Ірина Мирославівна це зрозуміла. Мені дуже потрібна моя громада, а я, сподіваюсь, — йй.

«МИ РАЗОМ РОБИМО ПЕРШІ КРОКИ. ВОНИ ВАЖКІ І ЛЕГКІ ОДНОЧАСНО»

— Слідуючи за сайтом громади, який з'явився відразу після створення вашої ОТГ, можна зробити висновок, чим вона живе. Хотілося б від вас почути про наболілі проблеми: що треба зробити, враховуючи побажання людей, що вже зроблено?

— У селі Запруддя, наприклад, торік закрили ФАП. Уже на першій сесії ми прийняли рішення про створення медичного пункту тимчасового базування, погодили графік роботи медпрацівника, і з лютого він став працювати. Розробляємо документи на капітальний ремонт цього приміщення, є плани щодо його використання в подальшому в галузі охорони здоров'я. Плануємо використати на ремонт інфраструктурну субвенцію, яку обіцяє держава... Обговорили на громадських слуханнях, а також з де-

путатами, членами виконкому, громадською радою інші важливі об'єкти в кожному населеному пункті: добудову корпусу початкових класів в Сошичному, вуличне освітлення в селах Карасин, Карпилівка. Затвердили порядок надання земельних ділянок, шукаємо джерела наповнення власного бюджету (ведено діалог з лісогосподарськими підприємствами, які здійснюють свою діяльність на землях нашої громади, з місцевими підприємцями). Прийняли програму пово-

— Я — вчитель, тому мое покликання — навчачи, працюючи, і при цьому сама постійно вчуся. Так, для мене Сошичненська ОТГ, як дитя. Ми разом робимо перші кроки. Вони і важкі, і легкі одночасно. Депутати набувають нових навичок і хочуть працювати, половина з них обрані вперше, є і з досвідом. Мені комфортно працювати в команді працівників виконавчого комітету, керівників установ і релігійних громад, власників різних закладів — це відповідальні люди.

— Яка все-таки головна проблема, від вирішенняя котрої значною мірою залежить подальша робота громади?

— Це те, що відсутні прямі бюджетні відносини. Ми в цьому процесі залишилися як окремі сільські ради, частина наших коштів надходить у районний бюджет і надалі.

— Чи є розуміння з боку людей? А воно, напевно, з'являється тоді, коли члени громади бачать, що враховуються їхні інтереси, що об'єднання дає їм якісні плюси.

— Розуміння буде, якщо ти стараєшся працювати разом із людьми, коли вони не просто споглядають, а беруть безпосередню участь в усьому, що відбувається в громаді. Простіше інколи стати і зробити самому, але правильніше організувати роботу колективну, створювати якусь послугу, продукт разом. Хоч завжди знайдуться ті, хто буде думати лише про свій особистий інтерес і навіть просто шкодити тому, що є спільне, громадське. Завдання голови, депутатів, активістів — залучити до вирішення питань громади якомога більше людей. Це запорука успішного розвитку.

«БІЛЬШЕ Б НАМ КУРКУЛІВ-ФЕРМЕРІВ»

— Люди на Поліссі вілітку, зокрема, живуть з того, що заготовляють гриби, ягоди. Яка ваша думка з приводу того, щоб на місці було переробне виробництво? Принагідно скажіть про зайнятість населення.

— Сьогодні в кожному нашому селі, напевно, близько

половини працездатного населення їздить на заробітки, і це — найгірший показник для розвитку громади. З кожним роком скорочується поголів'я корів, люди все менше садять картоплі, землі не обробляються так, як це було, скажімо, років 20–40 тому. У такій ситуації держава має надати підтримку в тому, щоб на місці була переробка і зібраного в лісі, і вирощеного в особистому господарстві. Куркулів-фермерів повинна мати кожна громада. Сьогодні більшість селян взагалі не є платниками податків. Багато живуть не ті, що працюють і своїми податками поповнюють бюджет, а ті, хто отримує соціальні виплати. Соціальною державою Україна стане тоді, коли захищатиме інвалідів, хворих і дітей (але всіх однаково). Всі інші мають заробити самі на себе і заплатити податки для спільногого — державного чи громадського.

— У Сошичненську ОТГ увійшли дві сільради. На скільки відомо, ви бачите її значно більшою. Які сільради, на вашу думку, будуть приєднані? Що це дастя, в першу чергу, людям?

— Для того, щоб громада була спроможною, їй потрібно мати відповідну територію і кількість населення. Згідно з методикою були розроблені перспективні плани ОТГ. До нашої громади мають бути приєднані Стобихівська, Личинівська, Качинська, Нуйнівська, Заліська сільські ради Камінь-Каширського району. Абсолютно логічним і вправданим було б приєднання до Сошичненської ОТГ і Тойкутської, Доротищенської сільських рад Ковельського району. Об'єднання людських, природних ресурсів цих територій дало б чудові умови для забезпечення якісних первинних послуг у такій громаді, а вигідне розташування між двома містами, митницями додало б нам інвестицій.

— Якби об'єднання сталося ще в 2015-му, то які позитивні результати були б уже на сьогодні? 5 років — це, на вашу думку, втрачений час?

— На превеликий жаль, цей час втратили всі, хто не об'єднався ще в 2015-му. За 5 років були б додаткові ресурси (для громад району втрати прямі в розмірі до півмільярда гривень). А скільки незреалізованих проектів? Що виграла наша Сошичненська громада? А те, що ми врятували її існування на карті України. У цьому році чотири наші села отримають додатковий фінансовий ресурс від держави на вирішення проблем, про які говоримо десятиліттями. Ми отримали шанс: а як ним скористаємося, залежить лише від нас самих. ■

Цифри Факти

Волинські медики не отримають від уряду 43 мільйони гривень, які передбачалося виділити на закупівлю нових автомобілів «швидкої допомоги». Кошти уряд вирішив використати на боротьбу з коронавірусом. В області мають працювати 72 бригади екстреної допомоги, але через відсутність машин є лише 52.

Равликів на 1700 євро назбирала жителька села Журавники Городівського району. Здала молюсків візуально знайомому чоловікові, а той не заплатив. Тож ошукана жінка добиватиметься правди у суді.

Онлайн-виставу «Солом'янний бичок» покаже Волинський академічний обласний театр ляльок у неділю, 10 травня. Чудову гру артистів можна подивитися на сайт театру з 12.00 до 14.00. На «Прем'єрах сезону 2016–2017» спектакль отримав диплом переможця у номінації «Найкраща вистава для дітей дошкільного віку».

■ За листом у редакцію

Чому Валерій Білоус судиться з Горохівським міським споживчим товариством?

Історія з квартирою пана Валерія почалася ще з 14 липня 1986 року. Тоді чоловік отримав її на підставі ордера на житлове приміщення № 16 від 14 липня 1986 року, виданого виконавчим комітетом Горохівської міської ради народних депутатів, вселившись із сім'єю та разом із сусідами в різні роки вкладав власні кошти в газифікацію будинку, ремонт водопроводу, даху, заміну силового електрокабелю, оскільки виникла в тому крайня потреба. Свого часу вирішив приватизувати житло

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Однак керівництво Горохівського міського споживчого товариства зазначило, що дозвіл на приватизацію квартир за умови здійснення їх викупу за ціною, що постійно змінюється без належного обґрунтування. Тепер залякує нас, що в разі невикупу наших же квартир вони будуть виставлені на продаж», — обурюється пан Валерій. Та ще й має приїзд дивуватися, бо Волинське обласне бюро технічної інвентаризації в своєму листі на запит повідомило, що «станом на 31.12.2012 року право власності на багатоквартирний житловий будинок за адресою: Волинська область, місто Горохів, вулиця Шевченка, 31 зареєстроване за Горохівським районним споживчим товариством на праві колективної власності згідно зі свідоцтвом про право власності, виданим на підставі рішення виконкому Горохівської міської ради Горохівського району Волинської області від 23.05.2000 року за № 61», а в інформаційній довідці № 152124389 від 9.01.2019 року стверджується, що цей самий житловий будинок у Реєстрі права власності на нерухоме майно зареєстровано за Горохівським районним спо-

живчим товариством (код ЕДРПОУ 01744240) на підставі зазначеного вище свідоцтва про право власності.

У листі до редакції за додрученням пана Валерія його представник Юрій Мудрак написав: «Таким чином, Горохівське міське споживче товариство не є належною особою, що мала право подавати документи для здійснення державної реєстрації права власності на квартиру Білоуса В.Г., бо її власником ще з 2000 року є Горохівське районне споживче товариство. Вважаю, що в діях ке-

Здається, кожному зрозуміло, що, маючи в цокольній частині будинку два магазини, райспоживспілка мусила б оплатити його мешканцям хоч частину витрат, понесених ними у зв'язку з ремонтними роботами.

рівництва Горохівського міського споживчого товариства містяться ознаки складу злочинів, передбачених статтями 190, 364–1, 366 Кримінального кодексу України, що спрямовані на незаконну приватизацію житлової квартири, де проживає і яку правомірно використовує Білоус В. Г. та члени його сім'ї, що неприпустимо, оскільки їм нанесено суттєві матеріальні збитки. Зважаючи на відсутність законних підстав у посадових осіб Горохівського

у приватну власність нерухоме майно, що має значну матеріальну цінність». Адвокат стверджує: Білоус В. Г. є пенсіонером, його онук — інвалідом із дитинства, онука — неповнолітньою, тому сплата 25000 гривень за квартиру (чи то міському, чи районному товариствам) є теж неприпустимою.

До слова, про перипетії з будинком, про який мова, у статті «Совети пішли, а порядки зосталися», надрукованій у газеті «Волинь», наш

колега заслужений журналіст України Петро Боярчук писав ще в номері за 10 червня 2004 року. Тоді Петро Оксентійович з'ясував: «Найдріжше, що є очевидним, і найсправедливіше, оскільки йдеється про кооперативну власність, цю проблему можна було розв'язати, передавши будинок у житловий фонд міста, після чого мешканці квартир одержали б згідно з чинним законодавством право на безоплатну їх приватизацію. Саме так, до речі, зробили дещо пізніше (про це поінформував у розмові зі мною ексголова правління Горохівської райспоживспілки Іван Пасічник) з багатоквартирним житловим будинком № 8 на вулиці Луцькій.

Але то було вже пізніше. Тоді ж, у 1998 році, правління райспоживспілки на своїх зборах постановило: увесь споруджений за кошти пайовиків району житловий фонд оцінити і виставити на продаж. Ось у цьому зв'язку й виникли суперечності, які існують дотепер і які спонукали врешті-решт Валерія Білоуса звер-

нутися до редакції: «Найбільше ж непорозуміння викликав надто вже якийсь непослідовний, на мою думку, а в чомусь і суб'єктивний підхід до самої оцінки квартир... Тим паче, додглядом за будинком, його ремонтом райспоживспілка не займалася. Здається, кожному зрозуміло, що, маючи в його цокольній частині два магазини, мусила б оплатити мешканцям цього будинку хоч частину витрат, понесених ними у зв'язку із названими вище ремонтними роботами».

Але відтоді, як Петро Боярчук, на жаль, уже покійний, висвітлював цю ситуацію, в ній нічогося для Валерія Білоуса не змінилося. Він стверджує, що міськотовариством не були виконані приписи навіть такого поважного органу, як прокуратура. Віз, як мовиться, і нині там.

Що з цього приводу думає голова правління Горохівського міського споживчого товариства Галина Луговська? Із нею розмовляли перед одним із судових засідань, що відбулося 23 січня цього року. Пані Галина впевнена: будинок законно належить міському товариству. З її слів, позивач Валерій Білоус три роки не сплачує квартплати, а ціну 25000 гривень за трикімнатну квартиру жінка називає символічною. «В різних роках вона була ще нижчою. Скажімо, 10000 гривень. Вартість помешкання встановлює не я, а члени правління». Тим часом Валерій Білоус приватизацію свого житла без викупу називає справою принципу просить висвітлити це питання на шпальтах преси.

Нині судова справа пereбуває у провадженні Горохівського районного суду. Чергове засідання під голівуванням Галини Адамчук відбулося 18 березня, однак пані суддя була вимушена знову перенести його. Зі слів Юрія Мудрака, як на кінець травня, оскільки виникала необхідність витребувати в архіві нові документи про те, якому товариству все ж належить споруда № 31 на вулиці Шевченка в Горохові.

До речі, всього в цьому двоповерховому будинку проживає вісім родин. П'ять із них узаконили право власності на житло, ще дві, доки Валерій Григорович судиться, у роздумах. ■

Чергове засідання у цій справі перенесено на кінець травня.

міського споживчого товариства на подачу документів для приватизації зазначененої вище квартири, внаслідок таких дій був введений в оману щодо дійсних обставин справи і приватний нотаріус, у зв'язку з чим Горохівське міське споживче товариство отримало

колега заслужений журналіст України Петро Боярчук писав ще в номері за 10 червня 2004 року. Тоді Петро Оксентійович з'ясував: «Найдріжше, що є очевидним, і найсправедливіше, оскільки йдеється про кооперативну власність, цю проблему можна було розв'язати, передавши будинок у житловий фонд міста, після чого мешканці квартир одержали б згідно з чинним законодавством право на безоплатну їх приватизацію. Саме так, до речі, зробили дещо пізніше (про це поінформував у розмові зі мною ексголова правління Горохівської райспоживспілки Іван Пасічник) з багатоквартирним житловим будинком № 8 на вулиці Луцькій.

Але то було вже пізніше. Тоді ж, у 1998 році, правління райспоживспілки на своїх зборах постановило: увесь споруджений за кошти пайовиків району житловий фонд оцінити і виставити на продаж. Ось у цьому зв'язку й виникли суперечності, які існують дотепер і які спонукали врешті-решт Валерія Білоуса звер-

Bітаємо!

Рубінове весілля — 40 років подружнього життя — зустріли дорогі батьки, жителі села Пустомити Горохівського району
Іван Леонітович
та
Евгенія Василівна
БОЙЧУКИ.

Не журіться, любі, що роки минають,
Що у вас волосся посріблило вміть.
Вирости вже діти і ростуть онуки,
За якими серденько болить.
Дорогі та рідні, проживіть 100 літ,
Хай вам усміхнеться веселковий світ.
Хай вас обминають горе і біда,
А душа хай буде вічно молодо.
З повагою та любов'ю
дочки з сім'ями.

60-ліття відзначила 28 квітня кохана дружина, найкраща матуся, любляча бабуся, дорога сваха, жителька села Пустомити Горохівського району
Евгенія Василівна
БОЙЧУК.

Рідна матусю, ріднена ви ненько,
Вас з ювілем вітаємо широ.
Хай у цей день, веселий і багатий,
Щастя й добро завітають до хати.
Щоб у достатку, здоров'ї довіку
Многїї літа прожити без ліку.
І у вінок привітань,
як зерно до зернини,
Низький вам уклін від усієї
родини.

З повагою та любов'ю
чоловік, дочки, зять, внуки,
свати, свекруха.

Скульптуру кликуна поцупили невідомі на вулиці Данила Галицького у Луцьку. Фігура стояла у цьому місці 5 років, зловмисники видали її, попри надійне кріплення. Про це повідомила очільниця управління туризму і промоції Катерина Теліпська. Раніше символом міста «приробляли ноги» біля головного корпусу Східно-європейського національного університету, на Театральному майдані та на вулиці Лесі Українки...
фото з фейсбуку-сторінки Катерини Теліпської.

Хоробрі серця

Фото з особистого архіву Олександра ВІТКОВСЬКОГО.

Дмитро Вітковський на відпочинку у Франції та під час перебування в Палестині.

Олександр Вітковський чимало знає про свій рід.

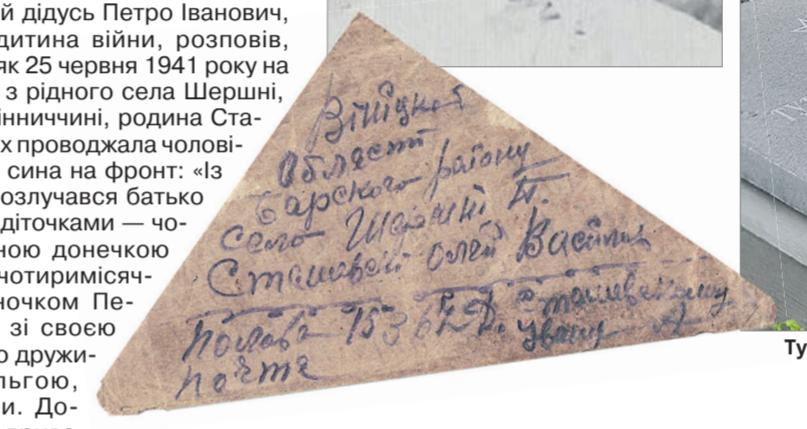
■ Ніхто не забутий, ніщо не забуто!

«Олечко, прошу тебе: напиши пісмо, може, ще буду живий, то получу...»

Найдорожча реліквія нашої родини — лист-трикутник із 1944-го

Фото з особистого архіву Анни ШЕМЕЙКО.

Напередодні 75-річчя Великої Перемоги у Другій світовій війні наша сім'я вкторе переглядатимемо сімейні альбоми, реліквії і згадуватимемо події, які пекучим болем відчулюють у серцях нашадків Івана Антоновича Сташевського, вояна-візволителя Волині

Анна ШЕМЕЙКО,
правнучка Івана Сташевського

Тут покоїться прах моого прадіда, на Скорботній стіні я знайшла викарбуване рідне мені ім'я: Іван Антонович Сташевський, а фронтовий трикутник зберігається в родині як пам'ять про нього.

ста. Якесь тривожне відчуття... А так хочеться повернутися до дружини, батьків, маленьких діточок. Лист написано, а далі що? Сходи сонце, роса спадає, і так дужмально захапло життя поле. А за полем — ліс, в якому окопалися фашисти, що вже потроха відступають і від того скаженою, як звірі. «Як би вижити?» — думав кожен солдат... Довелося наказ командувача виконати ціною власного життя. Вістоля — німці в село не зайдли. Вчораціні хлібороби полягли на житньому полі... Хоть стиснув у руках колосок, хтось волошки, хтось грудочку землі, а мій дід Іван — останнього листа, якого польовою поштою відправляв родині...

Прабабуся не вірила у смерть чоловіка, адже вона не могла дізнатися про місце його поховання. Нема могили — отже, е надія, що він живий...

Через 20 літ після закінчення кривавої війни надійшов лист із села Довгів Горохівського району Волинської області від учениці Марії Юрчук. Вона повідомила про братську могилу, в котрій поховані Іван Антонович Сташевський. Одразу дружина, син і брат поїхали в те село. Там їх тепло зустріли школярі, серед яких була і Марія зі своєю родиною, вчителі, представники сільради. Потім гостей повели до братської могили, де вони, не соромлячись, дали воло-

ськам.

Пізніше останки бійців було перезахоронено в місті Горохові на меморіальному комплексі «Пагорб Слави». В одній із братських могил покоїться прах моого прадіда, на Скорботній стіні я знайшла викарбуване рідне мені ім'я: Іван Антонович Сташевський.

Цей лист так схвилював мене, що я всю ніч не зімкнула очей. Перед мною постала картина бою... Ти знаєш, яка біда на фронти — смерть і горе. Усе мое життя пропало. Так хочу повернутися додому...»

Моя родина цирко віяння вісім, хто брав участь в увічненні пам'яті визволителів Волині від фашизму, вітає всіх із 75-річчям Великої Перемоги, бажає мирного неба і довгого щасливого віку. Хай дезівом для кожного з нас стануть слова: «**Ніхто не забутий, ніщо не забуто!**» ■

ШІСТЬ НАГОРОД ВОЛІНЯНИНА, ЯКИЙ ВОЮВАВ ПІД МОНТЕ-КАССІНО

Дмитро Вітковський відзначений двома орденами та чотирма медалями, але радянська влада не визнавала його учасником Другої світової

Закінчення. Початок на с. 1

Сергій НАУМУК

Kоли почали формувати армію генерала Андерса (польське військове формування, створене на території СРСР, куди увійшли переважно інтерновані польські військові та мешканці західних областей України і Білорусі), Дмитро Вітковський опинився в її лавах. Разом з армією, реорганізованою у II польський корпус, побував у Ірані, Іраку, Палестині та Єгипті. Про той період скують свідчать світлинні українця на фоні пальм, які збереглися у сімейному архіві. Олександр Вітковський пригадує, що дід мало оповідав про ті часи, але згадував гору, яку вони штурмували.

Заючи бойовий шлях армії генерала Андерса, з великою частиною ймовірності можна припустити, що йдеється про серію боїв під Монте-Кассіно, де союзницькі війська штурмували кілька ліній оборони, в тому числі й старовинний монастир, перетворений на потужне укріплення. Це була одна з найкровопролитніших біт Другої світової війни.

Через це її ще називають другим Сталінградом, або другим Вередном. В Італії (припускаємо, що під Монте-Кассіно) Дмитро Вітковський був поранений. Воював він добре, бо, за словами його внука, мав польську медаль, два анг-

Секретар районному партії стояв у куфайці і кирзових чоботях, а дід — у плащі та костюмі. І не ясно було, хто начальник.

це повідомили керівництво, і лист дішов на самі верхи у Москву. Звідти спустили вказівку — і Митрофанів Вітковському прийшла у школу фабрично-заводського навчання і відправили на шахту, звідки він утік. За це отримав рік в'язниці. Після звільнення з хlopця зняли судимість і одразу привели в армію. Коли прийшов час демобілізації, то він в анкеті чесно зазначив, що не має куди іхати. Про

знала Семена і яка потім про все розповіла Вітковським.

Тим часом Дмитро не мав з'язку з родиною. Він працював на автомобільному заводі, був матеріально забезпечений. Що відмінно міг дозволити собі піхати на відпочинок до сусідньої Франції. Пригадав телевізор, були гроші й на автомобіль, хоча й не мав останнього. Дмитро почав шукати сім'ю через Червоний Хрест. Це зайняло немало часу. Лише у 1957 році почалося листування. Чоловік агітував родину оселитися в Англії, але дружина була категорично проти.

— Він не давав про себе знати і нікого не агітував, але побачити племінника хотів. Тож коли батько йшов на вечорниці, Семен за-

знала Семена і яка потім про все розповіла Вітковським.

Тим часом Дмитро не мав з'язку з родиною. Він працював на автомобільному заводі, був матеріально забезпечений. Що відмінно міг дозволити собі піхати на відпочинок до сусідньої Франції. Пригадав телевізор, були гроші й на автомобіль, хоча й не мав останнього. Дмитро почав шукати сім'ю через Червоний Хрест. Це зайняло немало часу. Лише у 1957 році почалося листування. Чоловік агітував родину оселитися в Англії, але дружина була категорично проти.

— Він не давав про себе знати і нікого не агітував, але побачити племінника хотів. Тож коли батько йшов на вечорниці, Семен за-

знала Семена і яка потім про все розповіла Вітковським.

— Він не давав про себе знати і нікого не агітував, але побачити племінника хотів. Тож коли батько йшов на вечорниці, Семен за-

Церковною відзнакою «За жертвовість» нагородив колишню заступницю голови Волинської облдержадміністрації Світлану Мишковець митрополит Луцький і Волинський Михаїл. У неділю

жінок-мироносиць архієпископів наголосив, що жінка дae життя не лише своїм тілом, але й своєю працею, вона завжди є берегинею. Владика привітав парафіянок зі святом під час казання на завершення Божественної літургії в кафедральному соборі Святої Трійці.

Із Західного Бугу прикордонники «виловили» француза, який, прямуючи до Владивостока, намагався прорватися в Україну.

Спочатку 37-річного іноземця затримали на польському боці і наклали на нього штраф та проінформували щодо цього факту українських колег. За 2 години потому настриглий мандрівник поплив самотужки в Україну через річку. На березі мокрого француза перестріли прикордонники Луцького загону, які й завершили його подорож.

■ О часі! О звичаї!

ВОЛИНСЬКА РЕЖИСЕРКА ВТРАТИЛА ДОРОГІ КАРТИНИ СВОЄЇ МАТЕРІ

Квартиранти вкрали цінні речі, розтрощили техніку та залишили величезні борги за «комуналку»

Леонід ОЛІЙНИК

Tелевізійна режисерка Анастасія Каспрук нині мешкає в Києві. Своє житло у Луцьку вона здавала в оренду подружній парі. З часом наймачі перестали відвідувати на повідомлення власниці та платити за комуналні послуги. Жінці попри карантин довелося повертатися на Волинь. Свою оселю вона не візьмала: в кімнатах беззлад, пошкоджена техніка, меблі, картини. Деякі роботи відомої художниці Лесі Каспрук зникли. Пані Анастасія каже, що зазнала збитків більш ніж на 50 тисяч гривень.

Постраждала звернулася до правоохоронців, ті відкрили кримінальну справу.

Вкраїні картини раніше експонувалися на виставці у Луцькому художньому музеї.

РЕКЛАМА

СІТКА, СЕКЦІЇ
АРМОПОЯС

м. Луцьк вул. Романіка, 9
тел. (095) 123-09-79
(066) 990-03-03. (067) 342-23-04

■ Портрет сьогодення

Фото Сергія НАУМУКА.

Печатка на дверях не означає, що все тут завмерло.

Ця плита і колекція наконечників стріл нещодавно поповнила фонди Володимир-Волинського історичного музею імені Омеляна Дверницького.

Фото зі сторінки Володимира Стемковського у Facebook.

«РОБОТИ НЕ МЕНШЕ, АНІЖ БЕЗ КАРАНТИНУ»

Чим живуть волинські музеї, коли їх зачинили у зв'язку з поширенням коронавірусної інфекції

Сергій НАУМУК

Попри закриття закладів для відвідувачів, вони не припинили роботу. Навпаки, у їхніх стінах кипить активна діяльність. У цьому ми переконалися, поспілкувавшись із очільниками найвідоміших музеїв області.

Перерва в проведенні екскурсій дала науковцям зможу зосередитися на фондовій роботі, тобто описувати та систематизувати накопичені матеріали, а також писати лекції, наукові й популярні статті, сценарії заходів.

— Чимало планів зупинилося з початком карантину. Вони були спрямовані на роботу зі школою: освітні заходи, інтерактивні екскурсії прив'язані до шкільної програми, — розповіла директорка Волинського краєзнавчого музею Оксана Важатко. — Уся наша діяльність за останній час була зосереджена на тому, щоб відійти від стереотипу установи закритого типу, де слід тихо

поводитися і нічого не торкатається. Треба самим музейникам спочатку подолати таке сприйняття, а потім донести й до відвідувачів, що в нас дружня, відкрита і доступна атмосфера.

Окрім того, в установі активніше взялися за популяризацію культурної спадщини у соціальних мережах. І якщо традиційний відвідувач співробітникам відомий, то своїх прихильників серед користувачів інтернету ще належить вивчити. Було подано кілька проектів на здобуття грантів. Зокрема, на програму ЄС «House of Europe», яка передбачає кошти на покращення матеріальної бази.

Колодяжненський літературно-меморіальний музей запустив в інтернеті стрічку новин «Квіти Лесі Українки» про те, як і рослини прикрашають садибу, як цвіте груша Ізидори Косач тощо.

У Любомльському краєзнавчому музеї активно створюють персональні фонди та

готують нові виставки, тематику яких директор Юрій Фініковський не захотів додавати розкривати. Окрім того, готують до дня міста випуск комплекту листівок міжвоєн-

до друку готують книжку про село. А ще за місцевим музеєм закріплена територія меморіального комплексу площею більше 6 гектарів, за якою потрібно доглядати.

Колодяжненський літературно-меморіальний музей запустив в інтернеті стрічку новин «Квіти Лесі Українки» про те, як і рослини прикрашають садибу, як цвіте груша Ізидори Косач тощо. ➤

ного періоду. Уже розроблено логотип закладу, яким маркуватимуть сувенірну продукцію: ручки, блокноти, торби, сумки, футболки, кухлики. Також установа почала роботу над власним інтернет-сайтом.

Директор Кортеліського історичного музею Микола Михалевич закінчує документувати двотомну справу батьків повстанського командира Андрія Михалевича («Коса»), яка зберігається у Державному архіві Волинської області.

— Та у ліс треба їхати, бо там є могили на місці знищених хуторів, — сказав Микола Андронович. — Тобто роботи не набагато менше, аніж без карантину.

Володимир-Волинський історичний музей імені Омеляна Дверницького отримав у подарунок колекцію наконечників стріл VIII—XIV століть, фрагменти спорядження коня та вершника середніх віків. Протягом карантину співробітники цього закладу опрацювали колекцію чорно-білих світлин

Освітяни, студенти й учні попри пом'якшення окремих карантинних обмежень завершать навчальний рік дистанційно. Про це йдеться на сайті Міністерства освіти й науки України

Випускники 11-х класів отримають документ про здобуття освіти після складання ДПА у формі ЗНО. Якщо учні 1–8, 10 класів не планують навчатися в іншому закладі освіти, школи надішлють їм копії документів електронною поштою, а оригінали

А також рекомендувало не проводити останні дзвоники й випускні вечори задля запобігання поширенню коронавірусної хвороби COVID-19. Крім того, у відомстві нагадують, що ті, хто мешкає в іншій області або на відстані понад 150 кілометрів від закладу

Учасники, які контактували з хворими або інфікувались коронавірусом, зможуть скласти ЗНО під час додаткової сесії, коли одужають або вийдуть із самоізоляції. ➤

видадуть у вересні 2020–2021 навчального року.

Раніше МОН повідомляло, що цьогоріч державна підсумкова атестація для учнів 4-х та 9-х класів скасована.

освіти, можуть з 6 до 18 травня змінити місце складання ЗНО.

Дати проведення ЗНО залежатимуть від завершення карантину. Якщо це

та документів першої половини ХХ століття, які передала жителька міста Віра Жумік. На фотографіях — члени відомої у місті родини Білдіних, польські гімназисти, група резервістів під час військових зборів біля села Поничів Володимир-Волинського району.

Директор установи Володимир Стемковський розповів, що підготовлено до видання поштівки-розгортки про відомих людей Володимира. А ще тутешні науковці досліджують історію костелу Якима та Ганни, яку хочуть видати окремою книжкою. Для проекту «Easy trawel» підготовлено текст для аудіокурсів із історії міста.

У Маневичах уже в червні планують відкрити музей одного експоната та провести круглий стіл «Проблеми консерваційних, реставраційних та експозиційних робіт маневицького човна-моноксила». Директор Петро Хомич нарікає, що будівельникам боргують 400 тисяч гривень за вже виконані роботи. Нині працюють над науковою концепцією та пишуть тематико-структурний і тематико-експозиційний плани.

— А нещодавно поліція передала нам наконечник списа. Його знайшли на заплавах річки Стир біля села Копилля, — розповів Петро Микитович.

— Судовий експерт Волинського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України Михаїло Кравчук провів дослідження і підтвердив, що знахідка відноситься до давньоруських наконечників до списа XII–XIV століття четвертого типу.

Директорка Камінь-Каширського краєзнавчого музею Наталія Пась повідомила, що останнім часом описували знаряддя для рибної ловлі — ятери, привезені із села Черче, та колекцію жіночих сорочок. А ще працюють із печатками виборчих дільниць різного періоду. Серед них є й вироби радянського часу — з дерев'яною колодкою та латунною основою, якими користувалися під час виборів до Верховної Ради СРСР. ■

■ Офіційно

Навчання триватиме до 31 травня, а табелі надішлють електронкою

Фото pedpresa.ua.

Випускники 11-х класів отримають документ про здобуття освіти після складання ДПА у формі ЗНО. Якщо учні 1–8, 10 класів не планують навчатися в іншому закладі освіти, школи надішлють їм копії документів електронною поштою, а оригінали

А також рекомендувало не проводити останні дзвоники й випускні вечори задля запобігання поширенню коронавірусної хвороби COVID-19. Крім того, у відомстві нагадують, що ті, хто мешкає в іншій області або на відстані понад 150 кілометрів від закладу

Учасники, які контактували з хворими або інфікувались коронавірусом, зможуть скласти ЗНО під час додаткової сесії, коли одужають або вийдуть із самоізоляції. ➤

видадуть у вересні 2020–2021 навчального року.

Раніше МОН повідомляло, що цьогоріч державна підсумкова атестація для учнів 4-х та 9-х класів скасована.

освіти, можуть з 6 до 18 травня змінити місце складання ЗНО.

Дати проведення ЗНО залежатимуть від завершення карантину. Якщо це

Уся інформація, пов'язана зі змінами в системі освіти через карантин, зібрана на окремому інтернет-ресурсі — ton-covid19.info.

відбудеться до початку червня, основна сесія тестування пройде між 25 червня та 17 липня. Якщо ж карантин триватиме до початку серпня, ЗНО буде з 17 серпня до 4 вересня. Терміни вступної кампанії в українських університетах також тоді зміняться. Учасники, які контактували з

хворими або інфікувались коронавірусом, зможуть скласти ЗНО під час додаткової сесії, коли одужають або вийдуть із самоізоляції. Загалом уся інформація, пов'язана зі змінами в системі освіти через карантин, зібрана на окремому інтернет-ресурсі — ton-covid19.info. ■

Kалендар навчання виглядатиме так:

- до 31 травня триватимуть заняття;
- до 1 липня має бути завершений навчальний рік;
- до 15 червня школи оформлятимуть свідоцтва про базову середню освіту та табелі;
- упродовж червня школи на педрадах розглядатимуть питання про переведення учнів до наступного класу.

■ Колесо історії

Фото телеканалу «Нова Волинь».

Він таки здійснив свою мрію стати лікарем.

Фото з фондів Волинського краєзнавчого музею.

Сусід зафіксував, як Петро Звірук сидить на печі своєї зруйнованої хати.

ЗА БРАТА-ПОВСТАНЦЯ ФРОНТОВИКУ ЗРУЙНУВАЛИ ХАТУ

93-літній Петро Якович Звірук із села Крухиничі Локачинського району згадує, як із сім'ю повертається з Сибіру додому під час війни

Сергій НАУМУК

Родину Звіруків вивезли на Сибір у 1940 році. Петро Якович добре пам'ятає, що закінчував 6-й клас, уже склав два екзамени, а ще два залишилося, коли додому прийшли енкаведисти і дали 24 години на збір. А тоді повезли на Війницю (до цього села доходила гілка вузькоколійки з Луцька). Повантажили людей у товарні вагони і відправили. Спали на нарах у два поверхи. У кутку прорубали дірку, жінки завісили рядном і зробили туалет.

Завезли волинян у село Даурськ Красноярського краю, де вони жили під постійним наглядом. Але через якийсь час на зборах повідомили, що оголосили амністію.

— Ми зібралися, продали те, що мали, і поїхали додому. Пам'ятаю Урал, красиві там місця. Під Харковом уже були

німці, а ми іхали советським поїздом. Дорогу розбомбили, тому ледве добралися до міста, — пригадує Петро Якович. — Трупи валялися просто на вулиці. Молода жінка лежала на тротуарі, а по її ногах їздили машини.

Після повернення в село хлопця викликали в Локачі. Німецький офіцер розпитував про Сибір і запропонував учиться. Петро Звірук відмовився, сказавши, що його діди-прадіди працювали у сільському господарстві і він хоче собі тієї ж долі. Через два місяці молодь (у тому числі й героя розповіді) погнали на роботу в Німеччину. Але Петро вирішив утікати.

— На станції у Війниці вийшов із вагона. Автоматники загнали мене назад. Знову вийшов і показую, що хочу в туалет. Вартові махнули на мене рукою. Вони ходили

туди-сюди і, коли повернулися до мене спиною, перемахнув через дощату загорожу і забіг у першу хату. Кажу, що я з вагона. Господарі (добрі люди!) переодягнули мене і

один таки попросив у мене документи. «Айн момент!» — і аж зашуміло за мною, так тікав пшеницею.

У 1944-му Петра Звірука призвали в Червону армію.

К Повантажили людей у товарні вагони і відправили. Спали на нарах у два поверхи. У кутку прорубали дірку, жінки завісили рядном і зробили туалет.

попередили, де є пост. Дали граблі в руки, і я пішов просто на вартових. Ламаною німецькою пояснив, що йду в поле, і мене пропустили. Добираючись полями, а за 300 метрів від дому зустрів двох офіцерів. Один запитав, чи мене відпустили. Я підтверджив, і вони повірили. Мати поставила їм літру горілки, консерви. Але

Пішки дійшов до Варшави. Був поранений біля словацького кордону. Лікувався у кількох госпіталях. Потім його демобілізували як інваліда другої групи, і він поїхав додому в село Крухиничі.

За той час його брат Василь став вояком УПА і загинув у 1945 році в селі П'ятикорі Локачинського району.

Повстанців здав господар, у якого був схрон. Четверо підпільніків стали тікати й усі полягли.

— Одного прекрасного дня приїхали енкаведисти і розібрали хату. Коли почали валити, я пережив потрясіння, — Петро Якович і досі пам'ятає всі деталі. — Лежала сокира, схопив її і кинувся на одного. Але другий мене притримав, узяв за руку і відвів убік. Потроху я заспокоївся. Нашу хату перевезли в Локачі і зробили з неї «Чайну».

Петро Якович добивався, щоб майно повернули, їздив навіть у Верховну Раду, але ніякі аргументи фронтовика не подіяли. Під житло переобладнав хлів. Там і жив з мамою.

Згодом він захопився знімкуванням. А оскільки в Локачах після війни не було фотографа, то Звіруку запропонували ним стати. Завдяки цьому заняттю мав широке коло знайомств. Запізнався і з редактором районної газети «Пропор Жовтня» Василем Вознюком та директором вчірньої школи. Останній так впливнув на хлопця, що той пішов училися у вчірню школу. Після її закінчення вступив до Чернівецького медінституту.

— Мама залишилася сама. Я їй все казав, що скоро вернуся, буду лікарем і стане легше. Коли підійшла моя черга, як інваліда війни на авто, то я купив «запорожця» і приїхав ним у село. Потім перебрався до Луцька і маму забрав. Працював офтальмологом у районній лікарні в Зміїнці, пізніше — в Липинах. Маю 42 роки трудового стажу. Мамі, як вивезений до Сибіру, в пенсії відмовили: «Пенсія не дадим». Але в один прекрасний день відчінилися двері, а на порозі — колишній редактор Василь Вознюк. На той час він уже став головою колгоспу «8 Березня», бо тоді було модно перекидати з посади на посаду. Побачив, що така несправедливість, поїхав у райком і добився мамі пенсії. А тоді привіз нам пенсійну книжку. Що то за радість була, ой, ой, ой... — на хвиліну замовкає Петро Якович. — У мене в житті йшло так, що можна криву намалювати. ■

■ Про це говорять

Антисептики — без рівненського спирту?

Якщо на початку карантину знайти дезінфекційні засоби для обробки рук та поверхонь було важко, то нині їх, хоч і з вищими цінами, але вдосталь. Втім, зважаючи на вимогу і застереження дезінфікувати все і часто, їхня потреба, а отже і потреба у спирті, не зникатиме. Рівненщина могла б організувати виробництво антисептиків чи санітайзерів із місцевого спирту, проте поки що Зірненський завод виробників не зацікавив

Левко ЗАБРІДНИЙ

На Рівненщині наразі функціонує одне підприємство ДП «Укрспирт» — Зірненський спиртовий завод у Березнівському районі. Шпанівський завод харчових екстрактів, який раніше також виробляв спирт, у 2015 році продали у приватну власність компанії, яка заявила, що спирт не виготовляє. Справи у Зірному теж не

найкращі — підприємство уже близько 15 років перебуває у стані банкрутства та має призначеною судом розпорядника майном, який повинен або домовитися з кредиторами, або вирішити, як погасити борги. Попри фінансові проблеми, завод працює. До минулого року ним керував Сергій Литвиненко, якого обрали народним депутатом від «Слуги народу», нині директор — Роман Яцик.

Як зазначає представник Зірненського спиртзаводу, підприємство сьогодні виготовляє спирт, як і раніше. На прохання Рівненської ОДА воно надало інформацію про те, як можна купити його продукцію для виробництва дезінфікуючих засобів, проте з цим питанням ніхто з бізнесу у квітні не звертався. За виготовлення антисептиків на своїй базі Зірненський спиртзавод, на відміну від кількох своїх «побратимів» в інших регіонах, не взявся.

«Під час карантину, звісно, буде дефіцит спирту, але всі виробники працюють, ми маємо наряди, створені всі умови, щоб спирт не закінчився у нашій країні», — зазначають на заводі.

Концерт «Укрспирт», у який входять державні спиртові заводи в Україні, з початком карантину призупинив експорт своєї продукції, аби стовідсотково забезпечити

К До 30 червня в «Укрспирті» діє спрощений механізм купівлі спирту для виробництва дезінфекторів.

виготовляють спирт для дезінфекторів. У квітні за тиждень було відвантажено 300 тисяч літрів дезінфікувальних засобів, які виробили на базі заводів концерну.

До 30 червня в «Укрспирті» також діє спрощений механізм купівлі спирту для виробництва дезінфекторів. Як йдея на сайті концерну, покупців потрібно укладти договір (замість дев'яти підписантів зі сторони продавця тепер лише один), оплатити і приїхати за продукцією. Придбати спирт можуть лише юридичні особи та ФОПи. Є ще одне обмеження — спрощений механізм діє у випадку, якщо покупців треба не більше 1000 літрів спирту на квартал.

А «Як ми в редакції антисептик палили» — читайте на с. 20.

■ На власні очі

На святковому сніданку з патріархом Єрусалимським Теофілом III.

Щасливий момент: у руках — Благодатний вогонь.

Фото із сімейного архіву Віталія та Наталії БАДЗЮНІВ.

НА ГОЛГОФІ ЗАСПІВАЛИ «ВОЛИНЬ МОЯ...»

Віталій та Наталія Бадзюні з Нововолинська відомі як підприємці та меценати. А ще Віталій Миколайович — депутат міської ради кількох скликань, обирається й до обласної. Я ж їх відкрила як людей, котрі не просто люблять подорожувати, а прагнуть якнайчастіше бувати на Святій землі. Чотири рази подружжя зустрічало там Воскресіння Господнє. З цього й почалася наша розмова

Алла ЛІСОВА**«ПРИВЕЗТИ
БЛАГОДАТНИЙ ВОГОНЬ
В УКРАЇНУ — ЦЕ БУЛА
ВЕЛИКА МІСІЯ І ЧЕСТЬ»**

Найбільш пам'ятним для Бадзюнів став 2014-й рік. Тоді летіли в Тель-Авів з особливою місією, покладеною на них Українською православною церквою Київського патріархату. Саме вони й ще дві матушки — Лариса та Ярослава — мали вперше привезти Благодатний вогонь у Київський патріархат.

— Отримали на це благословення від митрополита Луцького і Волинського Михаїла. Зайти у храм Гробу Господнього, поблизу до кувуклії (Гроб Господній. — Авт.), було непросто, — пригадує Віталій Бадзюн. — Дехто з паломників займає місця ще з ночі.

— Тисячі людей в очікуванні дива! — не може стримати емоцій Наталія. — Це так захопливо, піднесено! Люди моляться своїми мовами. Літургія, молебень, обхід навколо кувуклії. Гаснут усі свічки. В кувуклію заходить патріарх Теофіл III, починає молитися... Скіль-

ки це триватиме — ніхто не знає. Але зазвичай десь о 14-й годині з'являється Благодатний вогонь, і в цей кульмінаційний момент храм просто вибуває в ейфорії. Усі радіють, обіймаються, вигукують «Христос Воскрес!». Усі в Єрусалимі після цього блаженствують і вітають одне одного. А ми поспішаємо на таксі в аеропорт. Добиралися в Україну рейсовим літаком, приземлившись, передали Благодатний вогонь патріарху Філарету, потім єпископу Луцькому і Волинському Михаїлу, а згодом — настоятелю Свято-Духівського собору в Нововолинську отцю Степану Фульмесу. Розмістили його і в наших магазинах «Для Вас», де всі охочі могли собі запалити свічечки.

— **Що ви, як свідки цього загадкового й незображеного явища, сказали б тим, хто з недовірою ставиться до сходження Благодатного вогню?**

— Люди не можуть повірити в те, чого не бачать. Часто вони не вірять навіть в очевидне... Бог це робить для того, щоб укріпити всіх у вірі. Спочатку в кувуклії сходять голубенькі вогники, від яких

патріарх уже запалює свічку. Диво з див нам підтвердила одна знайома монахиня, яка проживає на горі, метрів за 50 від місця розп'яття Ісуса Христа. Якось вона розповіла, що в її келії не раз загорялась свічка сама.

**«А ТЕОФІЛУ III
ПОДАРУВАЛИ НАШІ
СОЛОДОЩІ»**

— Святковий сніданок із патріархом відбувається у великоміністровій понеділок піс-

ників — приїжджі. Найбільше українців, росіян, греків... Священники співають, у всіх піднесений настій. Частина сідає за стіл, дехто стоїть. Патріарха прислуга на розносах пропонує вино, коняк і закуску — маленькі шоколадні яйця. Звісно, це символічний сніданок, суть якого — спілкування. Це свого роду духовна віддушина. Гості підносять патріарху подарунки, в основному ікони. Останній раз (були всього тричі) На-

К Одна знайома монахиня, яка проживає на горі, метрів за 50 від місця розп'яття Ісуса Христа, розповіла, що в її келії не раз свічка сама загорялася.

ля літургії, яка проводиться грецькою мовою в храмі святих Костянтина і Єлени, дотичному до великого залу храму Гробу Господнього, — ділиться враженнями Віталій Миколайович. — Вся процесія йде в приміщення Єрусалимської патріархії, яка, до слова, займає цілий квартал. У великій залі на другому поверсі й відбувається зустріч із патріархом, яку ще називають Днем паломника, бо понад 80 відсотків її учас-

талия подарувала сувенірний набір «Волинські солодощі». Приємно, що багато охочих сфотографуватися з нами, одягненими у вишиванки, з пасхальним кошиком. Розмовляємо скрізь виключно свою мовою, щоб ідентифікувати, що ми з України. До речі, після проходження усіх чотирнадцяти стацій потрапляємо в храм «Отче наш». Особливість його в тому, що на стінах мозаїкою викладені слова цієї найвідомішої мо-

**Цифри
Факти**

Мешканця селища Благодатного у Нововолинську, який вивіз сміття і скинув його на узбіччя ґрунтової дороги, спіймали поліцейські. Чоловіка затримали поблизу населеного пункту в місці стихійного сміттєвалища, на якому напередодні виникло чергове загоряння. Він пояснив, що вивозив сюди відходи, оскільки неодноразово бачив та знає, що його односельці теж викидають непотріб на цю ділянку.

1 031 000 осіб проживає в області станом на 1 березня 2020-го. Від початку року чисельність населення зменшилася на 383 людини.

40 волинян, у тому числі 9 дітей, звернулися по медичну допомогу з приводу укусів кліщів протягом квітня. 65% осіб втрапили в таку халепу під час відвідин лісових масивів та парків, решта — перебуваючи на власному подвір'ї та присадибних ділянках.

Стипендію Президента у розмірі 12 тисяч гривень отримає наша землячка Марина Мажула — чемпіонка світу 2019 року з параканое. Відповідний указ підписав Володимир Зеленський.

Маленьких лебедят, які заплуталися в незаконно розставлених браконьєрами сітках, врятували волинські екологи. Про це повідомив В.О. голови Державної екоінспекції України Єгор Фірсов на своїй фейсбук-сторінці. За його словами, зловмисники не лише порушують нерестовий період риби, а й наражають на небезпеку представників усього тваринного світу.

литви більш як 150 мовами, зокрема й українською. Ми були зворушені до сліз, коли це побачили, і відразу вголос на весь храм її заспівали.

На закінчення сніданку патріарх роздає червоні крашанки з кошика. Є повір'я, що вони здатні зупинити будь-яку пожежу. Бадзюні кажуть, що поки що не випробували їхню чудодійну силу. Ці особливі пасхальні атрибути вони роздають у церкви, родичам, друзям.

«У НАС УЖЕ РОЗВИНУВСЯ «ЄРУСАЛИМСЬКИЙ СИНДРОМ»...

Більше десяти разів Бадзюні побували на Святій землі. І цього року готувалися там зустріти Христове Воскресіння. На жаль, карантин завадив.

— **Чому часто подорожуєте саме в Єрусалим?** — запитую у Віталія і Наталії.

— Це прийшло не відразу. Завдячуємо цим найбільше владиці Михаїлу, з яким уперше там побували. Він зробив неймовірне і продовжує докладати зусилля для навернення людей до віри. Цього Великодня дивилися відео з Єрусалима і сльози котилися з очей, — емоційно відповіла за обох Наталія. — Єрусалим став рідним, там усе знайоме. Коли приїжджаємо туди, хочеться ціluвати землю... У нас уже розвинувся своєрідний «Єрусалимський синдром».

Пані Наталія з великою любов'ю розповідала про монашку, з якою подружилися і яка торік приїжджала в Україну. Ця жінка була присутня під час проведення реставраційних робіт у головному храмі Єрусалима і привезла зі святого місця три камінці, два з яких Бадзюні подарували в храмах, а один залишили собі.

А ще моя співрозмовниця пригадала, як на Голгофі з цією ж монашкою співали гімн краю «Волинь моя...»:

— Це було фантастично, маємо відео цієї історичної події, як і всіх інших.

Частину із запропонованіх відеоматеріалів встигла передивитися, занурившись у хвилюючу духовну атмосферу. По-новому нахлинули емоції, які пережила три роки тому під час поїздки в Ізраїль. Щиро дякувала за це Бадзюні, а вони — мені й газеті, що спонукали їх зробити своєрідний екскурс у єрусалимські пасхальні дні, ще раз доторкнутися споминами до святих місць, в думках помолитися знову за родину, друзів і Україну... ■

Видалення аварійних дерев.

Тел. 067 332 38 92.

ДО УВАГИ НАСЕЛЕННЯ! ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ НА МОЛОДНЯК ПТИЦІ:

- угорські бройлерні індикі породи БІГ-6Н;
- курчата-бройлери, яєчних та м'ясоячих порід;
- каченята (мулард, башкірка, пекінка, голубий фаворит);
- гусенята (легарт, лінда, горківська, сіра).

Можлива доставка!!!

Тел. для довідок: 0667104092,
0975383107.

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ

з мармурової крихти, базальту, габра та широкого асортименту кольорових гранітів.

3500 грн. 5500 грн.

www.pamjat.com.ua
e-mail: krugelposhta@gmail.com

095-639-01-15;
068-695-68-28 (Viber)

ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВСІЙ ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення):
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення. Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

ПРОДАМ

добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:

- курчата (бройлер, іспанка, несучка);
- каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, мускусна, чері веллі, пекінка);
- гусенята (легарт та велика сіра);
- індичата (бройлерні БІГ, канадські чорні).

ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВІДВ

ТВАРИН та птиці готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, ветаптечки.

Тел.: 066 4087776, 067 3629532 (Людмила),
050 6431766, 067 3326250 (Микола),
067 3324664, 050 1984541 (Оксана), 0676348334,
050 4887771 (Віта).

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ

якісно швидко надійно

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

Пам'ятаємо, любимо, СУМУЄМО

Управління освіти, науки та молоді облдержадміністрації та обласна організація профспілки працівників освіти і науки висловлюють глибоке співчуття рідним та близьким з приводу тяжкої втрати — смерті начальника (1969–1988 р.р.) Волинського обласного управління професійно-технічної освіти

**Володимира Миколайовича
ГРИЦЮКА,**

вмілого організатора, чудового педагога, наставника, фахівця, який зробив значний вклад у розвиток професійної освіти області. Пам'ять про справжнього професіонала, порядну, інтелігентну людину назавжди залишиться в наших серцях.

www.pamjat.com.ua
e-mail: krugelposhta@gmail.com

При колективному замовленні
від 3-х пам'ятників
ЗНИЖКА на кожен - 500 грн.

ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВСІЙ ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.

Добого дня, ківерчани!

Про життя району — на сторінках «Газети Волинь» №12 (28), 7 травня 2020 року

■ Господарі землі

Працівник господарства Сергій Філюк (ліворуч), один із співзасновників фірми Максим Климчук із дружиною Катериною швидко та якісно виконують замовлення.

«КЛІОМА СЕРВІС» навчилася працювати і під час карантину

Це господарство вже не один рік забезпечує своїх клієнтів саджанцями кущів, дерев, квітами, а також різними декоративними рослинами. В першому випуску тематичної ківерцівської сторінки минулого року ми знайомили читачів із цим успішним підприємством. У них можна придбати все, що необхідне для закладення нового саду, урізноманітнення квітників тощо. У селі Борохів Ківерцівського району товариство має власний сертифікований розсадник ягідних культур. Із доставкою в межах України замовники можуть придбати кущі ожини, малини, лохини, аґрусу, смородини і навіть екзоти, пристосовані до наших кліматичних умов. Крім того, восьмий рік «Кліома Сервіс» займається постачанням овочів і фруктів і вже добре зарекомендувала себе на ринку

Людмила ЯКИМЧУК

Про нові форми роботи, щоб покупці були задоволені, і особливості доставки овочів, фруктів, рослин розмовляємо із працівницею господарства Катериною Климчук. До слова, свого часу, навчуючись у виші, вона проходила практику в редакції районної газети «Вільним шляхом», тож знайомі ми давно. Але з журналістикою не склалося, і, вийшовши заміж за молодого фермера, Катерина особисто переконалася в тому, наскільки важливим є здорове харчування для сім'ї, зокрема діток, які підростають. Тож і про те, що вирощують самі і що закуповують у виробників, розповідає зі знанням справи:

— Упродовж осені ми доставляли до домівок волинян сітки з картоплею та різними овочами. Сертифіковану бульбу нам привозять із Білорусі. Овочі беремо напряму у фермерів, фрукти — на одному з великих оптових ринків України, хоча яблука маємо і з волинських садків. При мінімальному замовленні доставка у нас безкоштовна. Керівник господарства Максим Климчук надає клієнтам усі необхідні роз'яснення з цього приводу. Працівники Тарас і Сергій за необхідності виконують роль кур'єрів і допомагають занести замовлену продукцію до квартири чи в підвал.

— Дещо згодом про нас дізналися заклади громадського харчування, ресторани, кафе, — веде далі Катерина Климчук. — Ми вирішили спробувати з ними співпрацювати, і зараз уже обслуговуємо понад 25 закладів. Оскільки карантин вініс свої коректні

ви, створили вайбер-групу, до якої приєднали всіх знайомих, і так поширювали інформацію. Реклама дала позитивний результат — мали щодня по 50 (!) замовлень. Тож тепер додаваємо продукцію у домівки волинян. Розпочинали з найбільш необхідного — картоплі. А вже пізніше почали розвозити й інші овочі та фрукти.

— Вирішили в колективі, що доставка «online» — це і є майбутнє, — продовжує розмову один із керівників «Кліоми Сервіс» Тарас Клим-

«Кліома Сервіс» допоможе замовнику скласти кошкі необхідних овочів і доставити його просто додому.

чук. — Адже вона безпечна через мінімальний контакт з іншими людьми в період карантину. Наша продукція завжди свіжа, багато овочів купуємо у фермерів напряму з теплиць, маємо з ними відповідні договори. Про якість нашого товару клієнти пишуть схвальні відгуки. А ще у нас вигідні ціни. Ми їх постійно порівнюємо з тими, що діють у супермаркетах, стараємося не завищувати, щоб споживачеві було, як кажуть, по кишені. Купуючи у нас, людина економить час та сили, які зазвичай витрачає на дорогу в супермаркет або на ринок.

— Тож вільні хвилини наш клієнт може провести із близькими людьми або присвятити улюблений справі, — наголошує Катерина Климчук. — «Клі-

ома Сервіс» допоможе замовнику скласти кошкі необхідних овочів і доставити його просто додому. Така послуга — безплатна. Звичайно ж, ніхто не вестиме кілограм — два продуктів, мінімальне замовлення — не менше однієї сітки овочів — 37 кілограмів. Є також можливість самому приїхати у господарство за натуральною продукцією, яка представлена широким асортиментом.

Катерина Миколаївна радить замовникам заздалегідь продумувати список свого овочевого кошика. Продукцію доставлять за 2–3 дні. Закупки свіжого товару у «Кліомі Сервіс» відбуваються щотижня. Саджанці можна придбати особисто на розсаднику або замовивши доставку «Новою поштою». Така форма роботи, що розпочалася влітку минулого року, існуватиме й після карантину, адже чимало людей з різних причин не мають часу на закупи в супермаркетах або транспорту.

— Тепер уже і наші гектари засаджені картоплею, морквою, капустою та цибулькою. З наступного року плануємо вирощувати тепличні овочі та зелень. Усі деталі доставки можна узгодити за номером телефону 050 203 08 54 з 9.00 до 23.00. Кому зручно — запрошує писати у Viber-групу, — говорить Катерина Климчук. — Про умови замовлення розсади чи саджанців можна дізнатися із сайту господарства. Ціни на товари у нас змінюються щотижня. Допоки сталою є вартість картоплі — 11 гривень, моркви, буряка і капусти — 7,5 гривні, цибулі ріпчастої — 17 гривень. Щодо фруктів, то люди найбільше купують яблуко-персик, яблука сортів Ред Чіф, Джонаголд, Сіміренко, Пінова, Айдаред. Ціни на них однакові. Виставивши якусь одну на всі сорти, ми даемо покупцям змогу скуштувати й придбати той, що найбільше смакує.

Тож щиро бажаємо молодим господарям, щоб усе у них гарно росло і родило. А волиняни, і не тільки, будуть замовляти, купувати, смакувати вирощеною продукцією товариства «Кліома Сервіс» і користуватися за нагоди зручною доставкою. ■

■ Місцеві новини

Після таких вчинків світ стає добрішим, а довкілля — чистішим.

У КІВЕРЦЯХ МАМА З ДОЧКОЮ... ПРИБИРАЮТЬ ЛІС

Тетяна і Катерина Шевченко назирали кілька мішків сміття, яке викинули інші люди

Миррослава КОЗЮПА

Ці ківерчанки майже щодня ходять на прогулянки до лісу і постійно бачать там жахливу картину. Нещодавно вони вирішили не миритися з неподобством, а вдягнути рукавички, взяти мішки і приступити до роботи. Про це обое написали у фейсбуці.

«Ми бачимо, як ліс все більше перетворюється на сміттєзвалище, — зазначає Тетяна Шевченко. — Скляні та пластикові пляшки, пакети від соку, обгортки від цукерок та морозива, паперові стакани, засоби індивідуального захисту (маски і не тільки) і купа використаних вологих серветок! Таке відчуття, що люди йдуть/їдуть до лісу, щоб побухати, поїсти і обов'язково після цього обтертися... Разом ми очистили певну територію від сміття (на скільки вистачило пакетів). Знаєте, відразу стало приємніше у лісі.

«Люди, ви взагалі думаете, що робите? Я не буду тут говорити про те, як шкодить сміття довкіллю, скільки часу треба, щоб розкладся поліетилен і таке інше, не згадуватиму шкільні предмети «Основи здоров'я» та «Природознавство», ви це самі розумієте... Але як можна вважати себе свідомими громадянами, якщо так ставитеся до екології? Не знаю я ви, але я хочу, щоб мої діти, внуки знали, що такі ЛІС не тільки через книжки, телевізор та ботанічні сади, а могли вільно вийти на природу просто для відпочинку», — написала Катерина Шевченко, а мама додала: «Є люди, а є людська. Тих, хто засмічує ліс, назвати людьми не можна». ■

КРАДІЇ СПАЛИЛИ АВТОМОБІЛІ, ЗАВАНТАЖЕНІ ДЕРЕВИНОЮ

Так вони знищують докази злочинів

Ірина ПАСІЧНИК

У Горинському лісництві на території Цуманської пущі працівники державної лісової охорони виявили самовільну порубку дубів. Злодії, розуміючи, що тепер не зможуть втекти, підпалили джип на євробляхах, яким планували вивезти незаконно зрізану деревину просто посеред лісу. Працівникам лісової охорони відомі особи порушників — це жителі села Грем'яче. За ними стежили давно, але досі браконьєрам вдавалося вчасно зникнути, автівку вони переховували. Окрім поліції, на місці інциденту працював і пожежний екіпаж, був значний ризик поширення загоряння.

За кілька днів до цього крадії у балаклаві спалили авто з краденими колодами дуба на дорозі Цумань — Берестяне. Спочатку лісопорушники, яких запримітила охорона, вже традиційно покинули автівку і втекли. Але за кілька хвилин повернулися на іншому автомобілі, один із них підпалив машину з незаконною деревиною. При цьому чоловік постійно погрожував працівникам лісгоспу та намагався залякати розправою. Встановлено, що порушник живе у Цумані й неодноразово затримувався за крадіжку дубів. ■

Цифри Факти

164 кілометри пішки зі Львова до Ківерців пройшла волинська художниця Вікторія Романчук. Шлях здолала за 39 годин. Під час подорожі потрапила у піщану бурю, 4-годинну зливу. Мандрівку влаштувала без будь-якого соціального підtekсту. «Можливо, щоб дорогою відшукати в собі тих самих «мурах», які змушують підкриватися з місця і кудись іти. Дорога задля руху і усвідомлення себе, а не кінцевої точки призначення, якою прекрасною вона не була б», — пояснює свій вчинок жінка.

■ Печальна рубрика

«ДРУЖЕ, ТИ БУВ ЛІКАРЕМ ВІД БОГА...»

9 травня могло б виповнитися 70 років Ярославу Васильовичу Щадилу – відомому на Волині та за її межами хірургу, здібному організатору охорони здоров'я, висококваліфікованому спеціалісту, хорошому сім'янину, чуйній і порядній людині. Йому, народженному в День Перемоги, долею судилося не раз перемагати смерть.

Серед сотень врятованих ним пацієнтів було чимало відомих особистостей

Тодішня лікарська молодь, а сьогодні вже знані хірурги з глибокою вдячністю та пошаною згадують свого наставника – людину, чиє промовисте прізвище стало символом професіоналізму й відданості справі. Саме так, адже «щадити» з давніх часів означало – оберігати, пильнувати. І це був той випадок, коли прізвище цілком уособлювало свого носія: мужній лікар кидав виклик лиху, виконуючи святу місію – берегти від загрози людське здоров'я, не дати обірватися життю. Нелегка й почесна справа хранителя рятівника не залишала часу на відпочинок, не виникало й думки, аби щадити себе. Господні шляхи незбагненні людям. Кажуть, що кращі йдуть першими. Так і Ярослав Васильович відішов у засвіти лише в 52 роки...

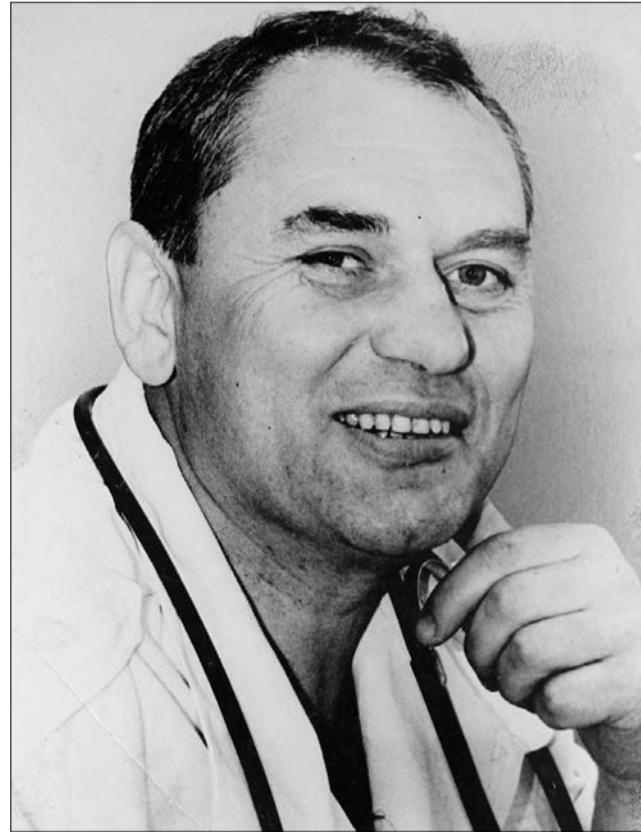
Сьогодні, схиляючи голови перед пам'яттю видатного лікаря, публікуємо спомин його щирого друга – професора Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки Миколи Васильовича Мірченка

«Мені не треба нагород, мене судьба нагородила» бути знайомим із Ярославом Васи-

льовичем Щадилом. Ми майже разом народилися. Він – 9-го, а я – 15 травня 1950 року. Нам обоим по 70 літ. Тільки я тут —

серед рідних, а він – у споминах, своїх дітях, онуках.

Згадую час нашого знайомства з Ярославом у 1988-му, тоді торакальним хірургом

Прізвище лікаря Щадила стало символом професіоналізму і людяності.

Фото з особистого архіву родини Ярослава Щадила
в обласній клінічній лікарні, згодом завідувачем відділення торакальної хірургії. Він був дуже скромним, простим і людяним лікарем. Багато розказував мені про ті легені, які доводилося йому розтинати, все переконував відмовитися від цигарок, хоча сам після операції курив одну за однією... Ми часто зустрічалися, кавували, їздили на риболовлю.

Із сім'єю Ярослава зараз підтримую добре стосунки. Дружина Меланія Іванівна Щадило – знаний лікар-терапевт. Вона і в сьогоднішній складний час – на передовій сімейної медицини. Гідно продовжують рід дві доночки: Оксана – доцент Східноєвропейського національного університету (виховує дві доночки) та Ольга – банкір (виховує сина).

Особливо запам'ятався один із найскладніших моментів моєго життя, коли я важ-

ко захворів. У день весілля сина мене забрала «швидка», ще був вихідний, я втрачав силу... Коли підійшла дружина, інтуїтивно сказав, що хочу побачити Ярослава, адже його думка була важлива. Галя виконала моє прохання – і вже за годину Ярослав схилявся наді мною. Один погляд та негайно призначена операція. Тоді лікарі мене врятували руками Щадила... Лише пізніше дізнався, що лік моєго життя йшов на години. 9 днів провів

Я був вражений, коли сповістили, що Ярослава не стало. Це була для мене особиста трагедія.

у реанімації. Сім із них перевував у світловому тунелі, який зачинився переді мною величими металевими дверима, як у замку. Ось розплющив очі, а поруч – рятівники, серед них і Ярослав...

Я був вражений, коли сповістили, що Ярослава не стало. Це була для мене особиста трагедія. Він підставив свої руки у важку хвилину, а зараз його нема... Ярослав Васильович був добрий, сердечним, доброзичливим, чудовим співрозмовником, одним словом, рідкісною людиною. ■

Наша довідка. Народився Ярослав Щадило 9 травня 1950 року в місті Городок Львівської області. 1973-го закінчив Львівський медичний інститут і за направленням прихав на Волинь. Працював хірургом Луцької міської лікарні, торакальним хірургом в обласній лікарні, з 1998 року – заступник головного лікаря з хірургії. З 15 травня 2001-го – головний лікар обласного госпіталю інвалідів.

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт).** Вартість оголошення про послуги – **80 грн + 20 (за сайт).** Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30).** Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт).** Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Терміново продається квартира (м. Луцьк). Тел. 098 66 06 303.
- Терміново продається у с. Мерва Горохівського району будинок (81 кв. м, 3 кімнати, туалет, ванна, газ, вода, 3-фазна лінія). Є льох, 5 сараїв, криниця, сад-город (0.57 га). Ціна 130 000 грн. Торг. Тел.: 096 35 79 670.
- Продається у Луцьку (район вул. Дубнівської) два утеплені будинки на одному подвір'ї (72 кв. м і 35 кв. м, усі зручності, частково вмебльовані). Є два сараї, льох, 0.06 га городу. У дворі – бруківка. Тел.: 095 82 56 503, 099 47 62 577.
- Продається будинок із господарськими спорудами. Є газ, вода, 0.11 га землі. Біля річки. Ціна договірна (с. Полонка Луцького району). Тел. 066 99 39 549.
- Продається у Шацькому районі земельна ділянка (0.0831 га). Ціна

договірна (1 км від о. Свіязь). Тел.: 096 91 23 299, 068 32 75 817.

АВТОРИНОК

- Терміново куплю автомобіль на українській реєстрації у будь-якому стані. Тел.: 095 01 32 359, 097 71 47 792.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам картоплезнабіральний комбайн «Анна», тюковку «Сірма», сівалку «Нодет», гноерозкидач. Ціни договірні. Тел.: 050 56 24 572, 095 44 35 663, 097 79 38 808.
- Продам гноерозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки,

картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, грунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

• Продам фронтальні навантажувачі на китайські та вітчизняні трактори (МТЗ, ЮМЗ, Т-40, Т-25). Тел.: 067 49 57 299, 098 81 00 913.

• Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральний комбайн, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайн, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноерозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шлагат «Юта», грунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам щебінь різних фракцій, відсів, пісок, цеглу, блоки, клей для блоків, цемент. Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 52 99 520, 068 72 12 229.

• Продам торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (до доставки до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

• Продам торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

• Продам торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насипом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону

(нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

• Продам щебінь, пісок, відсів, цемент М-500, цеглу червону, дрова твердих порід. Тел.: 095 53 55 663, 097 75 16 430.

• У Ківерцівському районі продається спокійний робочий кінь (5 років), велика порода. Тел.: 096 43 02 626, 073 42 45 849.

• Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.

• Куплю телят, корів, биків, коней. Тел. 068 91 57 460.

• Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

ПОСЛУГИ

- Недорого зроблю розмітку для автопарку. Тел.: 050 55 23 383, 066 60 77 369.

• Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив, утеплення фасадів. Тел. 098 39 05 559.

• Виготовляю кольорові металеві штакети (шир. – 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штакети жалюзного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублене свідоцтво про право власності на житло (№ 320-р/38), видане 20 серпня 1998 р. відділом з приватизації житлового фонду виконавчого комітету Луцької міської ради народних депутатів на ім'я Климюк Василь Іванович, вважати недійсним.

• Загублене тимчасове військове посвідчення, видане Луцьким військовим комісаріатом на ім'я Занюк Олександр Іванович, вважати недійсним.

■ Випробувано на собі

Як ми в редакції антисептик палили

«Часто мийте руки, а немає змоги — обробляйте спиртовмісним санітайзером», — радять тепер звідусіль. Пляшки з очищувальною рідинкою, що має знищувати збудників інфекційних хвороб і коронавірусу, стоять нині і в аптеках, і в магазинах. Є за 20, 30, 60 гривень і ще дорожчі. Пирснув на руки — і вже спокійніше. Насправді ж чимало з тих пляшечок наповнені «бовтанкою».

Оксана КОВАЛЕНКО

Одного дня у редакції ми вирішили провести експеримент із двома антисептиками, які мали в кабінеті: лили кожен на ложечку і підпалювали. Рідина з однієї пляшечки ніяк не «хотіла» горіти та ще й смерділа несвіжими дріжджами. Купили, до речі, в аптекі майже за 40 гривень! Обдуруєм почуватися дуже неприємно... З іншого боку, нормальній антисептик — необхідний і зручний винахід, адже бувають ситуації, коли помити руки нема як (приміром, дитина впала посеред супермаркету чи вийшли з маршрутки). Допомогти придбати справді помічний засіб може тільки інформація, тож вирушила за коментарем до фахівця.

Кандидатка фармацевтичних наук, доцентка кафедри органічної хімії та фармації Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки Катерина Сметаніна на зустріч прийшла у рукавичках і в масці. Засіб гігієни, протестований в редакції, вона оглянула, понюхала, прочитала етикетку й винесла вердикт: «Склад цього розчину не відповідає тому, який можна називати антисептиком, хоч на ньому про це написано. Я думаю, що сертифікат якості вам на нього не дадуть». І тут вона озвучила факт, який у час популяризації антисептиків набув ще жахливішого змісту, аніж мав. У 2018 році український Кабінет Міністрів прийняв постанову про те, що засоби косметики, дезінфікатори, ан-

Катерина Сметаніна перед покупкою завжди читає, що на етикетці.

тисептики й інше не потребують сертифіката якості! «Чому у вас не горів спиртовмісний продукт? — деталізує Катерина Сметаніна. — Бо намішли в ту пляшку, хто що захотів, а тоді без

підробок. Додає, що все ж радить купувати антисептики в аптеках. Мовляв, там бодай є якась гарантія справжності. Бо вони належать до закладів охорони здоров'я й мають сертифікати якості.

За стандартом, спирту має бути від 97% усього об'єму. Якщо виробник про це анічичирк чи співвідношення інше — відставляйте такий товар подалі: мікроби він не знищить.

досліджені випустили на ринок й заробили гроши».

На такому зловісному фоні усе ж діють певні вимоги Міністерства охорони здоров'я. Кожен препарат мусить мати інформацію з переліком інгредієнтів і про те, скільки їх у розчині (в мілілітрах або ж частинах). «Я навчу вас читати етикетки», — обіцяє пані Катерина й цим дає зрозуміти, що основний метод хоч якось захистити себе у морі

Отож, на етикетці нормального антисептика має бути написано, які саме у ньому спирт та інші компоненти і в яких пропорціях змішані. За стандартом, спирту має бути від 97% усього об'єму. Якщо виробник про це анічичирк чи співвідношення інше — відставляйте такий товар подалі: мікроби він не знищить. Друга важлива умова — якість спирту. У справжньому він — 60-80-процентний. «Якщо немає кон-

центрації від 60%, це недобрякісний препарат. Наприклад, різні настоянки ромашки чи евкаліпту, які радять використовувати як антисептик, містять, за умовами відповідного законодавства, лише 40-градусний спирт. А розведений, він руки належним чином не продезінфікує», — аналізує пані Катерина. Додає, що в антисептиках може бути хлоргексидин. У чистому вигляді — це препарат хлору, тобто треба стежити, щоб його не було забагато, — не більше 2%. Інакше санітайзер із таким агресивним складником може попекти руки або ж призвести до ще гірших наслідків. (У рекомендаціях Всесвітньої організації охорони здоров'я про засоби проти коронавірусу про хлоргексидин теж не згадують). Загалом же у складі антисептиків ще є консерванти, що подовжують термін, й ароматизатори, які поліпшують запах.

Сама кандидатка фармацевтичних наук Катерина Сметаніна ними користується нечасто, хоч тримає пляшечку у жіночій сумці, а другу — в автівці. Каже, що їй простіше одягти, а потім попрати тканинні рукавички. Після обробки рук санітайзером можна вважати, що захистився, але тільки до моменту наступних дотиків. Якщо ж контактів багато, то необхідне постійне обприскування рук. Хорошим антисептиком можна користуватися до 25 разів на добу. У такому обов'язково має бути гіліцирин, який пом'якшує шкіру.

Коли ж є нагальна потреба перевірити його якість, потрібно звертатися у Державну службу з лікарських засобів та контролю за наркотиками у Волинській області, що в Луцьку. Разом із препаратом, до якого маєте претензії, консультує Сметаніна, маєте принести чек з аптеки та довідку від лікаря про шкоду, якої завдав санітайзер вашому здоров'ю. Платити за аналіз теж доведеться вам (кілька сотень гривень).

До слова, озброєна новими знаннями, я зазирнула у супермаркет поруч із редакцією нашої газети. Усі етикетки на трьох пляшках різних виробників із гучною назвою «Антисептик» містили, скажу так, абсолютно не правильний перелік компонентів. Скільки і чого там накалатали — невідомо... ■

Ще одна публікація до теми на с. 13

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«Цілуї, цілуї, цілуї щ...»
Більше змін відбулося в останніх числах

ЛЖАМАЛА не приховує своєї другої вагітності

Лілія Подкопаєва стала багатодітною мамою і втрете збрасується

Вже у продажу!!!

Читайте у травневому випуску іншого нашого видання «Так ніхто не кохав»

Активіст Євромайдану Артем Запотоцький: «Стану на ноги, і ми з Тетяною візьмемо церковний шлюб»

Понад 20 років вони чекали дива — і Бог подарував їм синочка Матвійка

«Карантин — це час і для сексу. Але...»: поради від Уляни Супрун

Передплатний індекс: 60779.

А ще краще — передплатіть — і, незважаючи ні на які коронавіруси, друзі-поштарі доставлять наше видання вам додому!

www.volyn.com.ua

Головний редактор
і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція зазирає за собою право відмовити в розміщенні реклами статті, якщо її зміст суперечить з законодавством та нормами моралі. Редакція не повертається до редактора, який відмовив у розміщенні статті, але відмови не надійшло, або відмова відмінена. Редакція може не поділити думку авторів, які публікуються у «Волині». Редакція може не публікувати матеріали, які не відповідають вимогам публікації, а саме: 1) вони не відповідають вимогам законодавства; 2) вони не відповідають вимогам моралі та нравів; 3) вони не відповідають вимогам етических норм; 4) вони не відповідають вимогам закону про пресу та інші законодавчі норми. Редакція може не публікувати матеріали, якщо вони є підозрювані в порушенні законодавства, а також якщо вони є підозрювані в порушенні норм моралі та нравів.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні реклами статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора

Ульєвський Василь Михайлович

Світлівська Галина Йосипівна

Римар Микола Анатолійович

Наумук Сергій Васильович

Відповідальний секретар

Трофимчук Тамара Сергіївна

Заступники відповідального секретаря

Харчук Олена Андріївна

Місюк Олена Миколаївна

Головний художній редактор

Міщук Олександр Ярославович

Головний бухгалтер

Вдовиченко Тамара Федорівна

ВІДДІЛ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя

Гарбарчук Константин Володимирович

72-51-02

Інформації

Козюпа Мирослава Павлівна

72-61-21

Відділ інтернет-новин

Криштоф Олег Степанович

72-51-02

Економіки

Лісова Алла Степанівна

(244) 3-11-78

Реклами і маркетингу

Борох Сергій Іванович

77-07-70

Листів і зв'язків

із читачами

Коваленко Оксана Анатоліївна

72-39-32

Приватних оголошень

Тимошук Руслана Борисівна

72-39-32

Спеціальний

кореспондент

Власюк Людмила Миколаївна

72-38-94

Фотокореспондент

Філюк Олександр Миколайович

72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA203034000000260085552022
КБ «ПриватБанк», МФО 303440

ЕДРПОУ 02471695

Друк офсетний,

Обсяг 5 друк. аркушів

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС:

61136

Реєстраційний номер

КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,

м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:

(0352) 52-27-37. <http://a-print.com.ua>

Тижневий тираж 50005.

Замовлення № 1327

Наступний номер
«Волині»
вийде у четвер,
14 травня.